

Tổng Tài Muốn Đè Tôi

Contents

Tổng Tài Muốn Đè Tôi	1
1. Chương 1: Sở Y Lam, Cô Bớt Tổ Về Rút Rề Đi!	1
2. Chương 2: Không Phải Cô Nói Ai Có Thể Làm Được Cô, Cô Sẽ Cho Người Đó Làm Bạn Trai Sao?	3
3. Chương 3: Uớt Nhanh Như Vậy? Thật Là Dâm Đăng!	5
4. Chương 4: Đợi Một Chút Thích Ứng Rồi Sẽ Không Đau	7
5. Chương 5: Rõ Ràng Bên Trong Rất Thích, Hút Tôi Chặt Như Vậy...	9
6. Chương 6: Như Thế Nào? Muốn Sướng Hả?	10
7. Chương 7: Tôi Đã Đủ Tư Cách Làm Bạn Trai Của Cô Chưa?	12
8. Chương 8: Ủy Khuất Đến Như Vậy? Tôi Dùng Côn Thệt Bồi Thường Cô Được Không?	13
9. Chương 9: Tôi Phải Dạy Cho Cô Định Nghĩa Của Từ Cường Gian Là Như Thế Nào	15
10. Chương 10: Chặt Thêm Một Chút Nữa!	17
11. Chương 11: Thẻ Giới Màu Xám Của Tiêu Hạ Đã Qua	18
12. Chương 12: Tôi Muốn Một Nửa Tài Sản Của Anh, Anh Cho Không?	20
13. Chương 13: Tôi Sẽ Khiến Em Yêu Tôi!	22
14. Chương 14: Thật Ngọt!	24
15. Chương 15: Tiểu Dâm Đăng Có Sướng Hay Không?	26
16. Chương 16: Mau Ngoan Ngoãn Trở Thành Nô Lệ Tình Dục Của Tôi!	27
17. Chương 17: Đừng Lộn Xộn Nữa Thì Sẽ Không Đau	29
18. Chương 18: Tôi Sẽ Cho Em Nghỉ Việc Một Đoạn Thời Gian	31
19. Chương 19: Muốn Rời Xa Tôi?	34
20. Chương 20: Kết Thúc- Em Cho Rằng Mình Không Hoàn Thái Được?	37

Tổng Tài Muốn Đè Tôi

Giới thiệu

Độ dài: 20 chương [Đã hoàn thành]Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt. Thể loại: ngôn tình, cao h, tổng tài, sủng, 1vs1, 3S. . .

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-tai-muon-de-toi>

1. Chương 1: Sở Y Lam, Cô Bớt Tổ Về Rút Rề Đi!

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Trong văn phòng, Sở Y Lam đang ngồi sơn móng tay với màu vỏ sò mà cô yêu thích nhất, khuôn mặt nhỏ cười rộ lên có má lúm đồng tiền nhọt nhọt, một mái tóc không dài xoắn lại, còn có chiếc mái nghiêng rất

dài, đôi môi phồng nộn màu hoa anh đào nhẹ nhàng nhấp lại, thật cẩn thận nhìn chăm chăm tay mình.

Vừa mới tô xong ngón tay cuối cùng cửa văn phòng đã đột ngột bị đẩy ra.

Người tiến vào là Tiêu Hạ - thủ trưởng của cô. Tiêu Hạ vẫn luôn nghiêm mặt, ánh mắt liếc đến móng tay mà cô vừa sơn, mày nhẹ nhấc, đôi đồng tử vốn dĩ đã sâu thẳm lảng lảng nhìn thẳng vào cô, nhắc lên môi mỏng, “Y Lam, ngày mai đi công tác cùng tôi.”

Cô còn chưa mở miệng, Tiêu Hạ đã xoay người đi rồi.

Đi công tác? Chuyện này tám đời cũng không tới phiên cô đi đi? Bí thư của Tiêu Hạ đâu, bí thư chạy đi đâu chết rồi? Tại sao lại kêu cô đi công tác cùng Tiêu Hạ? Năm trước lúc cô tốt nghiệp đại học, dựa vào quan hệ của dì, cô mới được đưa tới công ty của Tiêu Hạ để đi làm. Tiêu Hạ đối đãi với cô không tệ. Cô vừa tiến công ty nửa năm liền an bài cho cô một công việc thanh nhàn mà tiền lương lại cao - chủ quản bộ hành chính.

Ở công ty, cô cùng Tiêu Hạ tiếp xúc với nhau không nhiều lắm, một tháng cũng chỉ gặp một lần. Cộng sự bộ hành chính nói Tiêu Hạ là thiên tài, hẳn là dựa vào năng lực để ngồi trên vị trí tổng giám đốc hiện giờ. Nghe đồn, hẳn không thích nữ nhân, lúc trước có một nữ bí thư xinh đẹp đối với hắn có tình ý đã bị hắn sa thải, tiền lương cũng chưa đưa, cuối cùng nữ bí thư kia bị điều đến Thành Nam để nhậm chức. Một năm nay ở công ty, các câu chuyện về Tiêu Hạ cô nghe không ít, mà cô đối với Tiêu Hạ chỉ có một nhận tri: Âm tình bất định.

Sáng sớm hôm sau, cô cùng Tiêu Hạ ngồi hai canh giờ trên phi cơ để tới thành phố C.

Tới khách sạn, Tiêu Hạ thuê phòng, sau đó hắn chỉ đạo cô đi làm công việc.

“Hội nghị ba ngày sau mới bắt đầu, những thứ cần chuẩn bị cô đều mang theo chứ?”

Ba ngày sau mới bắt đầu? Vậy hôm nay hắn tới đây làm gì?

“Chuẩn bị tốt rồi, đều thỏa đáng.” Cô tươi cười một cái, nhàn nhạt, đẹp dị thường.

Tiêu Hạ nhìn thoáng qua, ngay sau đó dời mắt đi, “Vậy tốt, mau thay quần áo, đêm nay cùng tôi đi đến tiệc rượu.”

Đi vào tiệc rượu, các doanh nhân ăn mặc đẹp đẽ quý giá lại tinh xảo. Xã hội thượng lưu chính là tràn ngập trong vàng son. May mắn cô có mang theo một bộ váy cổ sâu chữ V gợi cảm, bằng không buổi tham gia tiệc rượu này sẽ mất hết mặt mũi.

Cô không thích không khí nơi này nên đành phải bưng một ly rượu nho, mới nhấp hai ngụm, thiếu chút

nữa đã sắc đến ống quần. Còn tốt, sau lưng có đôi tay vẫn luôn vỗ về lưng cô, giúp cô thuận khí.

“Thật đúng là ngọc.” Đôi mắt đen như hồ sâu của Tiêu Hạ nhìn cặp đôi tuyết lở lỏ, làn da màu hoa bách hợp, cảm xúc mềm nhũn, trong lòng có một cổ khô nóng.

Một thân tây trang cùng giày da của Tiêu Hạ trước sau như một, ít khi nói cười, mặt mày lạnh lùng, có vài phần sắc bén cùng tinh anh. Thật là đến nơi nào đều là hàn băng ngàn năm, bảo đảm làm người từ khoảng cách năm mét có hơn cũng có thể cảm giác được lạnh lẽo. Cô khụ vài tiếng mới hòa hoãn lại, ngượng ngùng cười cười, sắc mặt tổng giám đốc thật không tốt, có phải cô đã làm sai cái gì không a? Nhưng cô cũng chưa có làm cái gì a.

Tiệc rượu đã qua phân nửa, cô đứng ở một bên cũng không giúp đỡ được gì, nhưng thật ra Tiêu Hạ thường thường lạnh nhạt liếc mắt cô một cái, làm cô sợ đến run lên.

Lúc cô vừa đứng thẳng, trên bộ tây trang của Tiêu Hạ không biết bị ai đổ rượu vang đỏ lên, Tiêu Hạ quăng cho cô một câu lãnh ngữ: “Cùng tôi đi buồng vệ sinh!”

Cô lấy khăn ướt trong túi ra, ngồi xổm xuống giúp Tiêu Hạ chà lau rượu trên ống quần. Hắn rũ mắt, bởi vì cổ áo có chút rộng nên một đôi ngực tuyết trắng phập phồng liền bay vào mi mắt, no đủ trắng nõn, mềm ẩm tốt đẹp, mơ hồ còn có thể thấy được quả đào hồng phấn bên trong.

“Đứng lên.” Hắn ần ần mở miệng, hầu kết lẩn lộn, âm thanh trầm thấp, giống như một cây cổ thụ đang căng thẳng.

“Còn chưa có lau khô đâu.” Cô e dè nói.

Tiêu Hạ cũng không dài dòng, cánh tay dài duỗi ra, cô đã bị hắn kéo lên đè trên vách cửa của buồng vệ sinh. Sau đó trên môi liền cảm nhận được xúc cảm mềm mại lạnh lẽo, cô kinh ngạc nhìn khuôn mặt tuần tú phóng đại của Tiêu Hạ, trong đầu một mảnh hỗn loạn, động tác của hắn khiến cô hoàn toàn ngốc.

“Hỗn đần.” Thật vất vả thoát môi hắn, trong mắt liền ứa ra nước mắt, sắc mặt tức giận.

“Sở Y Lam, cô bớt tỏ vẻ rụt rè đi!”

2. Chương 2: Không Phải Cô Nói Ai Có Thể Làm Được Cô, Cô Sẽ Cho Người Đó Làm Trai Sao?

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

“Tổng giám đốc, anh uống quá nhiều rượu rồi phải không?” Khuôn mặt nhỏ của cô bị chọc tức phình lên, sắc mặt đỏ bừng, một đôi mắt sáng chứa nước mắt kích động trào ra nhưng không có rơi xuống, cực kỳ giống chim cú nhỏ chịu ủy khuất, đáng yêu lại đáng thương, nhìn thấy mà đau lòng.

Tiêu Hạ gắt gao đè cô lại, nắm cầm nhỏ của cô, thưởng thức bộ dáng cô phần hận cùng thịnh nộ, ở trong mắt hần bộ dạng này của cô chỉ là đang giả bộ mà thôi, “Sở Y Lam, con người dám đăng phóng túng trên WeChat chạy đi đâu rồi? Hả?”

Cái gì? WeChat? Dâm đăng phóng túng?

“Anh nói cái gì?”

Thực tốt a, quên nhanh như vậy. Tiêu Hạ bức cô đối diện với hần, một tay vuốt lưng cô, đầu ngón tay lạnh lẽo theo đường cong mà chảy xuống, vói vào váy, bóp lấy cái mông vĩnh non mềm nhẵn nhụi, thuận thể áp tới, đem cô áp vào trong lòng ngực mình, thanh sắc sâu kín, “Không phải cô nói ai có thể làm được cô, cô liền cho người đó làm bạn trai sao?”

Khi nào cô nói qua loại lời nói như vậy? Rõ ràng là oan uổng a!

“Anh nói vậy!” Không an phận vặn vẹo thân mình, thể nhưng phát hiện một vật cứng đang nóng cháy đặt trên bụng nhỏ của mình, hơi hơi rung động, hưng phấn mà cực to, thô thô cứng cứng.

“Bổn thiếu không nói vậy, làm sẽ biết!” Hần cảm thụ mớ thịt mềm mại trong lòng bàn tay, mềm mại giống một đoàn bông vải, làm người ta yêu thích không thể buông tay.

Ai muốn làm cùng hần? Cô liều mạng phản kháng, tay chân cùng sử dụng nhưng không thể đả động hần chút nào, “Tiêu Hạ, đây là cưỡng gian! Đây là phạm pháp!”

“Cưỡng gian? Đợi chút cô bị thao túng thì liền không phải cưỡng gian!” Tiêu Hạ phủ lên cánh môi cô, bàn tay to đem hai cổ tay cô trói trong tay, kỹ xảo trúc trắc cạy môi cô ra, mở ra hàm răng cắn chặt, tiến quân thần tốc, khuấy trộn nước bọt trong miệng cô.

Không muốn không muốn, cô ở trong lòng hò hét, nhưng mà ma quỷ trên mông cô cứ nhiên chuẩn xác không lầm tìm được khóa kéo của váy, nhất thời dùng sức, váy của cô bị chảy xuống, phong cảnh từ vòng eo trở lên liền bại lộ, vòng eo nhỏ nhắn, đường cong tốt đẹp, ngực tuyết mềm mại tựa nhũ, đầy đặn, đứng thẳng không có một tia rủ xuống.

“A! Không mặc nội y mà còn nói mình không dâm đăng?” Hần nắm một bên vú đầy đặn để trong tay xoa nắn, hưng tợn bóp đầu vú làm nó lớn thêm một vòng, nhan sắc cũng diễm lệ thêm không ít.

“Không, anh đừng như vậy, anh buông tôi ra, bằng không tôi sẽ la lên!” Cô cơ hồ muốn rút nước mắt.

“La lên? Cô định kêu người tới xem tôi thao cô như thế nào sao?”

Lời vừa nói ra, Sở Y Lam đối với Tiêu Hạ lại có thêm một định kiến: hắn không phải tổng giám đốc mặt đầy băng sương không tham nữ sắc, kỳ thật hắn là một tên vô sỉ hạ lưu đê tiện. Gay gì đó là giả! Đều là ngụy trang!

“Tiêu Hạ, anh buông tôi ra! Phải làm thế nào anh mới có thể buông tha cho tôi chứ!?” Thật sự cô rất sợ, trên mặt hắn ghi rành rành chữ “nhất định phải được” làm đầu quả tim của cô đều lạnh, cả người phát run, dường như đã rơi vào một cái bẫy, đang chờ bị người ta lột da bóc xương ăn sạch sẽ.

Hắn cười như không cười, ánh mắt thâm thâm trầm trầm, khóe môi lộ ra một độ cung quỷ dị mà kiêu ngạo, “Từ lúc cô nói câu nói kia, cô nên biết mình đã không có đường lui. Tôi muốn thao cô thì làm sao có thể buông tha cho cô chứ?”

Câu nói kia căn bản không phải do cô nói, tính của cô hàm súc nội liễm, sao có thể nói ra lời nói không biết xấu hổ như vậy? Chuyện này nhất định là hiểu lầm!

“Tôi không có nói, thật sự không có, anh bị lầm rồi phải không?”

“Chứng cứ trên WeChat tôi còn giữ, cô phủ nhận cũng vô dụng. Không nghĩ tới Y Lam của chúng ta dám dăng như vậy. Còn muốn nam nhân thao được cô mới có thể trở thành bạn trai của cô, nhưng thật ra tôi muốn thử xem bản thân có tư cách này hay không a.”

Tác giả có điều muốn nói: tác giả mới dễ thương cầu chiếu cố, cầu châu châu, cầu để lại cmt. Nếu không cho ta, ta liền lăn lộn đầy đất.

Hạ Nguyệt: editor mới dễ thương cầu vote, cầu khen ngợi, cầu để lại cmt. Nếu không cho ta, ta liền lăn lộn đầy đất!!!

3. Chương 3: Ướt Nhanh Như Vậy? Thật Là Dâm Đăng!

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Nhóm WeChat? Căn bản cô không có nói chuyện trong nhóm công ty trên WeChat thì làm sao có thể nói lời như vậy?

Không chấp nhận cô phân tâm, Tiêu Hạ thưởng thức một bên vú, nhiệt độ lòng bàn tay truyền tới thân

thể của cô, nơi riêng tư cũng cảm thấy ngượng ngùng mà có phản ứng, trên quần lót mỏng manh hơi ướt át, vì chống lại loại cảm giác thấy thẹn lại phần hặn này, cô đành phải kẹp chặt hai chân, muốn làm xuân thủy bên trong không thể chảy xuôi ra nữa.

“Không cần...” Cô không thể động đây, đành phải dùng hai mắt vô tội nhìn hắn.

“Đợi một chút liền cần thôi.” Khóe mắt hắn toàn là ánh sáng tà tứ, một đôi môi mỏng nhẹ nhàng mở ra, câu ra lời nói bá đạo nhợt nhạt.

Cái tên Tiêu Hạ này thật sự quá khủng bố, cô hoàn toàn không nghĩ tới hắn sẽ đối xử với cô như vậy!

“Tiêu Hạ, tôi sẽ cáo trạng anh!” Cô cắn răng, trong mắt có một tia tàn nhẫn, “Anh là loại người mặt người dạ thú.”

“Được a, tôi chờ cô cáo trạng tôi, thử nhìn xem là cô cường đại hơn, hay là tôi cường đại hơn?!” Còn chơi lật mềm buộc chặt, nếu muốn—hắn sẽ chơi cùng cô!

Trong phòng vệ sinh, hắn lấy cà vạt đem đôi tay cô trói chặt, hà ra một hơi nóng bỏng sau đó ngậm một bên đầu vú đầy đà, hút vào trong miệng, lôi kéo, nhẹ nhàng gặm cắn, liếm láp đến nỗi quần vú có vài hạt nhỏ nhô lên. Để mình có thể tận hưởng, một tay của hắn kéo cô ấn vào trên người mình, một cái tay khác tham lam thâm nhập vào hai chân đang khép chặt, vuốt ve vùng chân tâm mềm mại, cách quần lót mỏng manh mà xâm phạm vào bên trong bí địa* xinh đẹp.

*Bí địa: vùng đất bí ẩn.

Theo bản năng, cô muốn kẹp hai chân lại nhưng cuối cùng lại kẹp trúng bàn tay đang tàn sát bờ bãi của hắn.

“Y Lam, tại sao lại gấp không chờ nổi như vậy a? Kẹp tay tôi chặt như vậy...” Hắn ngồi xổm xuống, mạnh mẽ tách hai cái đùi ngọc ra. Khi vừa nhìn thấy quần lót ren màu trắng kia thì trong ánh mắt hắn liền có ngọn lửa bốc lên. Quần lót ren tựa hồ muốn trong suốt, toàn bộ đều bằng ren, có thể thấy được một nhúm lông thưa thớt cùng hoa huyết non nớt như ẩn như hiện, mà một mảnh ướt át kia lại hiện lên rất rõ, “Ướt nhanh như vậy? Thật là dâm đảng.”

“Anh không được nhìn!”

“Không cho tôi xem vậy muốn cho ai xem?” Một tay hắn kéo quần lót cô xuống để vào chóp mũi ngửi ngửi. Quần lót mang theo mùi hương nhẹ nhẹ, như là mùi hoa đào ngày xuân, nhàn nhạt, có tính thúc giục tình tố.

“Tiêu Hạ, anh là cầm thú!” Tại sao hắn lại có thể vô sỉ như vậy chứ.

“Trước giờ tôi không phải cầm thú sao?” Phong cảnh dưới váy giờ phút này hết sức chộc người, dưới bụng nhỏ trắng nõn là tiểu đồi núi có một chút lông thưa thớt, tiểu huyết màu hoa đào bị bại lộ dưới tầm nhìn, tiểu trân châu giữa cánh hoa hơi dựng thẳng, bị đùa bỡn hai cái liềm sung huyết bành trướng lên giống như hạt đậu.

“Đừng động vào nơi đó...” Trước nay cô chưa từng bị người ta đùa giỡn như vậy nên cảm thấy vô cùng sợ hãi.

Rót thêm lực vào bàn tay, ngón tay hấn lại đè lại xoa nắn tiểu trân châu, hoa huyết nhỏ hẹp thối ra chất lỏng trong suốt, nhỏ giọt trong tay hấn, xem đến huyết mạch nam nhân phần trương, càng thêm ra sức ác liệt ấn xoay hoa để đang nhô lên kia.

“Không cần... Buông tay ra... Tiêu Hạ... Không cần... aaa!!!” Cô dựa trên ván cửa, hai chân run rẩy, hoa để truyền đến từng trận tê dại cùng khoái cảm khiến cô muốn xụi lơ.

“Tiểu dâm đang, mới chơi phía ngoài mà đã chảy ra nhiều dâm thủy như vậy. Nếu như chơi bên trong chẳng phải là chảy nước như suối sao?” Tiêu Hạ ôm cô lên, nắm chắc vòng eo của cô, ngón tay dài ở giữa hai cánh hoa hoạt động khiến nó dính đầy nước sốt trong suốt...

Tác giả có lời muốn nói: Kỳ thật sự việc trên WeChat đều là hiểu lầm, ha ha.

4. Chương 4: Đợi Một Chút Thích Ứng Rồi Sẽ Không Đau

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Sắc mặt cô ửng hồng, hiển nhiên trận kích tình vừa rồi rất có hiệu quả, hai tròng mắt vốn dĩ thanh minh đã đổi sang mê mang, mày liễu nhăn lại, loại cảm giác khuây khoả mang theo khó chịu ngứa ngáy này thiếu chút nữa đã khiến cô hồng mắt.

Tiếp tục ma xát miệng hoa, dâm thủy càng ngày càng chảy nhiều, chính cô còn cảm thấy xấu hổ, tại sao mình có thể dâm đang như vậy?

Ngón tay dài đột ngột thọt vào, một cổ đau đớn xuyên tim làm cô run lên, nước mắt đã nhịn không được mà trào ra, đôi môi màu hoa anh đào tràn ra vài tiếng rên rỉ do khó chịu. Cô không dám la lớn, loại tình hình này nếu như bị người ta bắt gặp thì thiệt hại chung quy vẫn hướng về phía cô.

Hoa huyết ẩm áp ẩm ướt, thậm chí hấn có thể sờ đến trứng cá hồi bên trong. Ngón tay hấn ở trong huyết thọc vào rút ra vài cái mới hoàn toàn rút ra, bên trong cũng tiết ra một ít bạch dịch.

Thuần thực cởi bỏ đai lưng, kéo khóa kéo xuống, một con quái vật thô cứng màu tím đen liền nhảy ra, cô thoáng nhìn, nước mắt rơi càng dữ dội.

Ngay sau đó, cơn thịnh nộ hồi nguy hiểm kia đã đứng vững trước huyết khẩu hẹp hòi ướt át, cô sợ đến nỗi muốn ngã xuống, thô như vậy lại muốn đi vào cô sẽ rách a!

“Tiêu Hạ, không cần.” Cô đáng thương doanh doanh mà mềm mại cầu khẩn.

Hắn cười, cười đến thanh phong văn nguyệt, tươi sáng loá mắt, loá luôn mắt của cô. Ngay lúc cô thất thần thì hắn lại đột nhiên đâm vào, nắm đầu cực lớn mới chen vào cũng không vào được mấy may.

“Đau... Đau...”

Nhưng hắn vẫn tăng lực tiến vào bên trong, tiểu huyết nhỏ hẹp ngầy ngỗ chặt chẽ ảm áp, cơn thịnh mới khảm quy đầu vào cũng đã bị ép đến phát đau. Đôi mày rậm của Tiêu Hạ nhăn sâu, dưới eo thêm sức lực, tầng vách tường kia đã bị chọc phá mở ra, quy đầu lớn bằng trứng ngỗng mới miễn cưỡng tiến vào thuận lợi, chẳng qua bên trong tiểu huyết chặt chẽ như vậy lại ngoài dự kiến của hắn.

Sở Y Lam bị đau đến nỗi sống không còn gì luyến tiếc, đôi mắt rưng rưng, nước mắt liên tiếp lăn xuống, cái miệng nhỏ giương lên, phân nửa là ẩn nhẫn còn phân nửa là thống khổ. Cô liên tục khóc la, thật đáng thương.

“Tiêu... Tiêu Hạ... đau...” Hoa huyết đau đến từng cơn, còn có cảm giác toan trướng khó lòng mà miêu tả, cô ghé đầu lên vai hắn, âm thanh mềm mại tiến vào trong tai hắn giống như có một loại mê hoặc.

“Đợi một chút thích ứng rồi sẽ không đau.” Tiêu Hạ vỗ vỗ lưng cô, ôn nhu an ủi, động tác dưới háng lại không ngừng lại, cơn thịnh tràn đầy sức lực cách tiểu huyết kiều nộn đã rất gần, hắn hơi dùng sức đẩy tầng tầng lớp lớp mị thịnh đang chồng chất bên nhau ra, đâm thủng tấm màng mỏng manh kia, chất lỏng màu đỏ liền từ trong huyết chảy ra. Cơn thịnh nóng cứng như thiết va chạm trong cơ thể cô, vượt qua tầng tầng nếp uốn hướng về phía hoa tâm bí ẩn mà đi vào.

“Đau... Đau quá... Đừng cử động...” Cô đã không còn sức lực, nơi riêng tư đau như bị xé rách, hắn vừa động một chút thì bên trong đã đau giống như bị xỏ thịnh.

Vùng đất hoang chưa từng bị khai phá chặt chẽ dị thường, động tác của hắn đã trở nên đặc biệt khó khăn. Hắn đành phải nhúc nhích một chút ở bên trong cho cô chậm rãi thích ứng, cảm giác đau đớn qua đi sẽ mang đến thật nhiều cảm giác tốt đẹp. Cơn thịnh to lớn làm hoa huyết căng tràn tấp nập, huyết khẩu đã bị căng thành trong suốt, giống như nó sẽ bị vỡ ra lập tức.

Được hắn đối đãi ôn nhu, đau đớn trôi qua cực nhanh, cảm giác tê dại bên trong nhục huyết dần dần thay thế được cảm giác toan trướng, bắt đầu ngứa ngáy tê dại.

Côn thịt tăng tốc mở ra tầng lớp mị thịt, nhục căn cứng cáp mạnh mẽ tàn nhẫn bắt đầu khuếch trương bên trong, làm tiểu huyết kiều nộn chặt chẽ bị tăng sát nặng nề, quy đầu to lớn cũng không thương tiếc chút nào mà chôn sâu vào phía trong.

Thoải mái, quá thoải mái!

Đây mới là cảm giác mất hồn cực hạn.

Hắn muốn hung hăng cắn cô, làm chết cô!

5. Chương 5: Rõ Ràng Bên Trong Rất Thích, Hút Tôi Chặt Như Vây...

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Nhục huyết kiều nộn làm sao có thể chịu được hắn thao thô bạo như vậy, tiểu huyết vốn đã chặt chẽ khó mở, mà sau khi bị côn thịt phá vỡ như chẻ tre thì cảm giác đau đớn lại hiện lên, cô cắn cánh môi, nước mắt như trân châu nhỏ giọt, lạch cạch lạch cạch rơi xuống tây trang của hắn, thấm ra một mảnh ẩm ướt.

“Tiêu Hạ... Đau... Anh nhẹ chút... Tôi đau quá...” Cô biết mình đã trốn không thoát, chỉ có thể khẩn cầu hắn có thể ôn nhu một chút, hai chân trắng nõn cũng dần dần mở ra, hy vọng có thể mau chóng tiếp thu cơn khoái thú kia.

Ánh mắt Tiêu Hạ trầm trầm, mị thịt bên trong tiểu huyết gắt gao bao vây côn thịt, xoắn chặt ép sát, khoái cảm trầm luân như vậy thì làm sao hắn có thể dừng lại được? Côn thịt thô to dữ tợn giữa háng lập tức thâm nhập vào bên trong, thọc vào vài cái mị thịt mới dần dần buông ra, bắt đầu liếm mát, mát xa, “Một lát nữa sẽ hết đau, một lát nữa cô sẽ sướng chết!”

Bàn tay to nắm một bên vú trắng nõn, không hề kết cấu mà xoa nắn, kéo nhũ quả trên đỉnh vú, ma xát trong bàn tay, làm cho cô lắc đầu liên tục, bắt lực nức nở xin tha, “Tiêu Hạ... Thật sự rất đau... Anh chậm một chút... a...”

Hắn cúi đầu ngậm một bên vú còn lại, côn thịt vẫn chưa thoát ra tiểu huyết nửa phần, vẫn như cũ mà đầu đá lung tung bên trong. Gân xanh trên côn thịt cương cứng nhảy lên liên tục, làm mị thịt bên trong bị kích thích đến vội vàng co rút lại, “Bên trong rõ ràng rất thích, còn hút tôi chặt như vậy. Tiểu dâm đảng đúng là không thành thật.”

“Ồ ồ... Không có...”

Cô phản bác thì nam nhân lại càng thêm hung hăng thao động, đôi vú màu trắng tuyết cũng bị bàn tay thô to đùa bỡn, thịt mềm từ khe hở giữa các ngón tay mà tràn ra, nếu nhìn thấy có thể làm người ta huyết

mạch phần trương, “Còn nói không có, vú cũng dâm dăng như vậy, được cả một bàn tay nắm còn bất mãn.”

Nước mắt của cô rơi càng lúc càng dữ, cơn thịnh “Phốc phốc” kích thích tiểu huyết, rốt cuộc cũng thọt tới miệng tử cung non mềm nhất, cơn thịnh thọc loạn xạ vào cung khẩu non nớt, tiểu huyết làm sao chịu được va chạm như vậy nên đành phải ép thật chặt lại, muốn găm lấy cơn thịnh thật chặt, không cho nó tiếp tục động đậy.

Không thể đi vào nơi đó, sẽ chết người!

“Không được đi vào...aaa... Cầu xin anh... Tiêu Hạ...” Mái tóc nguyên bản còn chỉnh tề hiện tại đã tán loạn trên vai làm thân thể cô càng thêm mê người, màu da gần giống màu hoa bách hợp đã hiện lên một tầng hồng nhạt.

“Tiểu huyết đã bị tôi thao, nơi này lại không cho vào, làm gì có đạo lý như vậy?” Môi mỏng hiện lên một tia tà vọng, ánh mắt sâu thẳm nhìn chăm chăm hai đầu vú đang lắc lư của cô, dưới háng bỗng nhiên thọc một cái, tiểu huyết đã bị xỏ xuyên, cơn thịnh nóng bỏng chạy vào tiểu tử cung, sức sống mười phần mà ma xát vách tường mới.

Bạch bạch bạch!!!

Vèo vèo...

Cô mồ hôi đầy đầu, tiểu huyết đã không biết phân biệt đau đớn hay khoái cảm, chỉ có thể mặc cho nam nhân thao lung lung, một tầng lại một tầng mị thịt bị đẩy ra, tiểu huyết vừa mới khai phá nhiệt tình hút chặt cơn thịnh, lúc đóng lúc mở giống như cái miệng nhỏ, đem cơn thịnh nuốt sâu vào. Hai viên trứng dái cũng khát khao mà va chạm vào cái mông vểnh, âm thanh bạch bạch bạch càng lúc càng lớn, người bị điếc cũng có thể nghe thấy.

Tiểu huyết hình như đã thích ứng với sự tồn tại của cơn thịnh, liên tiếp phun ra mật dịch, cơn thịnh bị mật dịch rót vào, hưng phấn đến run rẩy.

“Nhiều nước như vậy, còn nói mình không dâm dăng!?”

6. Chương 6: Như Thế Nào? Muốn Sống Hả?

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Cơn thịnh ở bên trong vô cùng sung sướng, quy đầu cực to từng chút từng chút ma xát cung khẩu, sau đó mau chóng trồi động trong hoa huyết, có thể thấy cơn thịnh thật dài bị rút ra, sau đó nguyên cây lại thọt vào hoàn toàn, miệng hoa nhỏ bé tràn lan mật dịch, gian nan mà phun nuốt cơn thịnh lớn, mị thịt cũng lấy

lòng trần an còn thịt thô to, muốn cầu xin được nó thương hại.

“Nhanh như vậy đã học được cách ăn còn thịt, tiểu huyết trời sinh đã đâm đâm nhưng lại thiếu nam nhân để dạy dỗ!” Nhẹ nhàng vỗ hai đùi vú lắc lư, mật dịch trong huyết rất sung túc làm động tác của hắn càng trở nên thông thuận, mị thịt đầy nếp uốn bị bôi trơn trôi buộc còn thịt, khoái cảm mãnh liệt bao phủ hắn, làm hắn chỉ muốn hung hăng thao nát đâm huyết này.

Trong tiểu huyết tê tê đại đại, giống như bị hàng vạn con kiến gặm cắn, cô nhắm chặt lại miệng nhỏ, sợ bị người khác phát hiện, dục hỏa trong thân thể cùng cảm giác khát cầu trở dị thường mãnh liệt, đường cong xinh đẹp dừng tại trong mắt nam nhân. Hắn lại tăng nhanh tốc độ, muốn thao đến khi cô đến đỉnh của tình dục, làm cô thần phục ở dưới thân mình.

“Như thế nào? Muốn sướng hả?” Cô động tình mà hí hai tròng mắt, không che dấu được trầm luân trong đó, trong thân thể cô có phản ứng làm hắn thật vừa lòng.

Dù sao mọi chuyện đều đã thành như vậy, mắt của cô nhắm lại, tâm cũng xoắn lại. Theo tiết tấu của hắn mà vận vẹo vòng eo hai cái, nâng một chân lên, làm huyết khẩu mở lớn hơn nữa, càng thêm tham lam mà cắn chứa còn thịt lớn. Hắn thuận thể thọt một cái, còn thịt sức lực mãnh liệt lại lần nữa xỏ xuyên tiểu tử cung, khoái cảm mỹ diệu thổi quét qua làm giữa trán hắn cũng dần dần thấm ra mồ hôi. Hầu kết khó có thể ức chế mà phát ra một tiếng kêu rên, đôi mắt vốn dĩ sắc bén hiện tại đã nhu hòa không ít, nhưng mà còn thịt giữa háng lại càng thêm cứng cỏi.

“Thao chết cô, cái đồ đâm đâm, tiểu huyết quá mê người mới bị nam nhân thao như vậy!”

Kéo tây trang ra, áo sơ mi cũng bị kéo ra, hơi thở như lửa nóng ở giữa hai người lan tràn. Lúc lòng ngực cường kiện của hắn đè lên bộ ngực phập phồng của cô thì tiểu huyết lại gắt gao hút cắn, bụng nhỏ cũng co rút lại, khóa lại còn thịt lớn, mị thịt non mềm ôm lấy còn thịt không buông.

“Tiêu Hạ... Chậm một chút... Ô ô... A... Chậm một chút... Tôi sẽ kêu lên a... Không cần...aaa...” Ở buồng vệ sinh làm loại sự việc đâm đâm như vậy nếu như bị người ta thấy mặt mũi đều sẽ bị mất hết!

Lần này Tiêu Hạ lại có đồng suy nghĩ với cô, đẩy cửa buồng vệ sinh ra ôm cô đi vào, khóa lại xong mới ngồi lên bồn cầu, hai tròng mắt vẫn luôn nhìn tiểu huyết đang ăn còn thịt. Tầm nhìn hiện tại không tồi, cô ngồi ở trên người hắn, hai chân mở rộng ra, nhục huyết ăn còn thịt như thế nào đều có thể xem rõ ràng.

“Tiểu huyết thật tham ăn, tôi cũng chưa động mà đã tự mình đi cắn còn thịt, xem ra nó đang đói cực kỳ. Cô tự động vài cái đi, muốn sướng như thế nào thì động như thế này!”

Cô học động tác của hắn, đôi tay đặt lên vai hắn, thân hình rơi xuống, tiểu huyết cũng thẳng tắp mà rơi xuống, cảm giác nhục huyết bị rút đây làm cô không khỏi run lên. Ngoài dự đoán là cô lại thích loại cảm giác phong phú này.

Khó trách nhiều người thích việc này như vậy, xác thật cảm giác như là đang bay trên trời cao, còn sung

sướng hơn cả thiên thần.

Côn thịt thật dài bị hoa huyết nhỏ nhỏ nuốt hết, mật dịch làm giữa hán hai người ướt đầm, dính nhớp, từng tiếng lép nhép lép nhép vang lên.

“Động nhanh lên! Quá chậm!”

7. Chương 7: Tôi Đã Đủ Tư Cách Làm Bạn Trai Của Cô Chưa?

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Hán không thỏa mãn động tác ma sát thông dong như vậy, côn thịt bị tiểu huyết cắn vô cùng thoải mái, thất lưng cũng bị ngứa, hận không thể bóp vòng eo cô không màng tất cả mà thao luyện.

Cái mông vĩnh nâng lên lại rơi xuống, nhiều lần đại quy đầu đều bị lộ ra, lúc ngồi xuống, một hồi khoái cảm dâng lên làm tiểu huyết thoải mái mà mở ra, tế bào trong cơ thể cũng trở nên lung lay, mỗi một chỗ đều kích thích cô tăng thêm tốc độ. Nhục huyết bao côn thịt lớn, mị thịt như ăn được bảo bối, tham luyện* mà nhiệt tình, từng chút từng chút mà quần chắc lấy gân xanh trên côn thịt.

*tham luyện: tham lam + luyện tiếc

“Sâu... Sâu quá... a...” Mây liễu nhăn lại, hai má ửng đỏ, mang theo một loại sắc thái mị hoặc cuồng loạn, sống mắt như đóa hoa mới nở, muốn đem linh hồn nhỏ bé của người ta câu dẫn vào.

Nữ nhân đang sa vào tình dục đương nhiên không biết mình đẹp bao nhiêu, đẹp đến không gì sánh được, làm người ta muốn ngày nào cũng ăn vào bụng. Cô chỉ cảm thấy loại cảm giác này quá kì diệu, cũng quá kì quái, nhưng lại thoải mái dị thường.

Âm hộ cũng biến thành màu đỏ chói, hai cánh hoa cũng sưng to lên, nhưng vẫn kiều nộn xinh đẹp như cũ, run rẩy dựa vào côn thịt lớn. Tiểu trần châu phía trên vậy mà cũng cương cứng lên như hạt đậu, hơi hơi rung động. Thọc vào rút ra làm mật dịch chảy ra giàn giụa, có một ít bị ma sát thành bọt biển màu trắng, làm ướt cả lông dưới háng, dâm dâng lại xinh đẹp.

Huyết khẩu thật nhỏ cùng côn thịt thô to, không hợp tỉ lệ chút nào mà giao hợp, tiểu huyết ăn được mùi ngon, một chút một chút đi lên, một chút một chút rơi xuống, huyết khẩu sưng đỏ bất kham đã không thể chứa đựng thêm nữa, tựa như nó sắp bị phá vỡ.

“Tiểu dâm dâng, côn thịt lớn có làm cô sướng hay không? Côn thịt lớn có phải ăn rất ngon không?”

Sở Y Lam nói cái gì cũng không nên lời, chỉ có thể nhỏ giọng rên rỉ, cảm nhận tiểu huyết mang đến khuây khoả. Quy đầu to lớn cuồn quét mỗi góc ngách trong tiểu huyết, chuyên chọn những địa phương non mịn mẫn cảm nhất mà đâm đâm nơi này, đâm đâm chỗ kia, vách tường bị chọc đến chỉ biết co rút lại, phun ra mật dịch, tỏ vẻ nó có bao nhiêu thích thú.

Tiêu Hạ nắm vòng eo cô, bụng nhỏ trôi lên một đường thô dài, mặc kệ cô có chịu hay không thì hần vẫn gắt gao chế trụ vòng eo cô, khoái ý mà điên cuồng ma sát, “Nhìn xem, trong bụng nhỏ toàn là côn thịt lớn, nhìn giống như sắp bị đâm xuyên thủng.”

“Đừng nói... a... Không... cần... aaa...” Lời nói từ trong miệng hần nhỏ ra tràn đầy dâm loạn, lại có thể kích thích tiểu huyết co rút lại, vui sướng mà hút chặt côn thịt.

“Huyết cũng bị tôi thao còn giả bộ rụt rè cái gì. Tiểu dâm đang không phải rất thích nam nhân thao cô sao? Nhưng mà tiểu huyết thật thành thật, hút côn thịt chặt như vậy, nếu tôi không thương nó một chút thì cả người đều cảm thấy khó chịu.”

Độ ẩm bên trong nhục huyết đột ngột tăng cao, mật dịch như nước trong suối nước nóng, ngay cả quy đầu to cũng không ngăn được, cứ như vậy mà chảy ra bên ngoài, mị thịt cũng bị thao đến tung bay, dâm dịch màu trắng bị bắn tung ra làm ướt cả quần tây hần.

Nam nhân đang đan chéo trong tình dục lại thỏa mãn trong lòng. Tiểu huyết dâm loạn bị hần xâm chiếm, một lần lại một lần khuếch trương, làm con đường non nớt ấy bị khuếch trương đến nỗi có thể chứa côn thịt của hần, còn ăn mê say như vậy. Tất cả đều làm hần cảm thấy vui thích, càng có thể làm cho hần thỏa mãn trong lòng cùng cảm giác ngược đãi vô cùng âm ngoan.

Cô vậy mà lại dám ăn nói loạn bậy, lại còn nói trên nhóm WeChat, làm sao hần có thể ỉn nhẫn, hần không thể chịu đựng được việc cô bị người khác đè ở dưới thân dâm thao, hần muốn đánh đòn phủ đầu, gần quan được ban lộc, gạo nấu thành cơm, xem cô còn có thể làm thế nào.

“Y Y, tiểu huyết dâm đang của cô đã bị côn thịt của tôi thao, tôi đã đủ tư cách làm bạn trai của cô chưa?”

Tác giả có lời muốn nói: Lần đầu tiên viết thịt văn, mong tiểu đồng bọn duy trì một chút, động động tay nhỏ, hỗ trợ cất chứa một chút.

8. Chương 8: Ủy Khuất Đến Như Vậy? Tôi Dùng Côn Thịt Bồi Thường Cô Được Không?

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Bị khoái cảm chiếm cứ cả thân thể thì làm sao cô còn nghe vào được, cái gì đủ tư cách hay không đủ tư cách đều hoàn toàn vứt ở sau đầu, chỉ lo hưởng thụ khoái cảm truyền đến từ huyết nhỏ.

Khoái cảm chưa từng thể nghiệm* qua làm cả người cô mềm xuống, nếu không có cây côn thịt cắn cứng ở dưới chống đỡ thì cũng cơ hồ có thể xụi lơ. Tư thái yêu kiều nhu nhược này được nam nhân xem vào trong mắt, cổ dục vọng trong lòng thẳng tắp bay lên, hận không thể thao cô thành một hồ xuân thủy.

*thể nghiệm: thí nghiệm trên thân thể.

Làn da cô rất trắng, trắng đến giống như một khối bạch ngọc, thân mình không có một tia tì vết nào, nốt ruồi cũng không có, một bộ ngực cũng rất đẹp, hình dáng ngực no đủ đứng lên, đầu vú trở nên hồng hào, càng to thêm.

Khuôn mặt nhỏ đã mang theo vài phần tình dục, hai má đã đỏ bừng, dưới mày liễu cong cong là hai con mắt sáng mê mang câu hồn đoạt phách, ánh sáng bên trong như muốn khiến hấn sa vào. Miệng nhỏ nửa mở nửa đóng, tràn ra tiếng rên rỉ thật nhỏ, mỗi lần nghe được côn thịt trong tiểu huyết lại lớn thêm một vòng. Côn thịt vừa run lên thì tiểu huyết đã bị kích thích mà vội vàng mấp máy, càng ra sức hút cắn.

“Như thế nào? Sướng đến không thể trả lời sao?” Tiêu Hạ nắm bàn tay đang buông lỏng của cô, dù bận nhưng vẫn ung dung nhìn, côn thịt cũng ngừng động, chặt đứt khoái ý của cô.

Lúc này Sở Y Lam mới hơi hơi hoàn hồn, nhìn thấy mình bị bại lộ một mặt không hề biết liêm sỉ như vậy thì sắc mặt lại đỏ tươi. Vừa rồi cô thần nhiên hưởng thụ, hoàn toàn quên hấn dùng sức mạnh cưỡng gian mình, cũng do mình dâm đang mới bị tình dục hít vào như vậy.

Cô đẩy ngực hấn, đùi ngọc nhỏ muốn di chuyển để đứng lên nhưng khi nghe thấy tiếng bước chân ở bên ngoài buồng vệ sinh thì lại sợ tới mức ngồi trở về. Lúc ngồi xuống tiểu huyết lại bao côn thịt càng chắc, quy đầu cực to dâm loạn ở bên trong, côn thịt nhúc nhích cọ xát lên mị thịt, cự vật ẩm ẩm lại nóng dần lên, làm cô sắp rớt nước mắt lần nữa.

Tiêu Hạ tới gần cô, áp cô hướng về phía mình, cái lưỡi dài ướt át ôn nhuận liếm láp chiếc cảm nhỏ bóng loáng rồi liếm thẳng tới vành tai tinh tế, phun ra một tầng hơi nóng, “Mau trả lời câu hỏi vừa rồi!”

Cọ cọ vài cái, cô có cọ như thế nào cũng cọ không ra nên đành phải thấp giọng nhu nhược kéo hơi, “Tôi...”

Hấn cười khê, ý vị thâm trường, như có ác ý lại giống như vô tình.

“Tôi nghĩ nếu hiện tại đẩy cô ra ngoài thì sẽ xảy ra trường hợp gì a?” Bàn tay to của Tiêu Hạ chụp lên cánh cửa, ngón tay dài hơi động một cái, cửa liền bị đẩy ra, lộ ra một cái khe hở nhỏ.

Cô sợ tới mức ôm chầm cổ hấn, khuôn mặt nhỏ hoảng loạn, suy nghĩ thôi cũng đủ biết người bên ngoài thấy bộ dáng của cô áo rách quần manh. Cái mặt đời này của cô xem như đồ bỏ rồi. Vì sao hấn lại ác liệt

như thế? Còn không phải là muốn nghe câu trả lời thôi sao? Bây giờ cô nói không được sao a?

“Anh đủ tư cách!” Cô gian nan trả lời, âm thanh vẫn dè dặt như cũ.

“Đủ tư cách làm cái gì?” Đầu ngón tay hấn vừa kéo, cửa lại bị mở ra một phân.

“Anh đủ tư cách làm bạn trai tôi!”

Tiêu Hạ rất vừa lòng với câu trả lời này, lúc này mới đóng cửa lại một lần nữa, giương mắt xem kỹ bộ dáng cô hoảng loạn, quần bách, nan kham, nước mắt muốn trào lại không rơi, thật là đáng thương. Khóe môi cứ nhiên còn trỗi lên ý cười, biểu tình trên khuôn mặt tuần mỹ cũng trở nên nhu hòa, “Ủy khuất đến như vậy? Tôi dùng còn thịt bồi thường cô được không?”

Vũ Khúc Hạ Nguyệt: Tiến độ và độ kĩ càng sẽ hạn chế lại bởi vì... Ta còn là học sinh a~~. Hãy hiểu cho một đứa học 9 tiết mỗi ngày + học bài làm bài ở nhà... Hic hic....

9. Chương 9: Tôi Phải Dạy Cho Cô Định Nghĩa Của Từ Cường Gian Là Như Thế Nào

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Tiếng bước chân ở ngoài buồng vệ sinh đã đi xa nhưng cô vẫn tức giận như cũ, miệng nhỏ dẩu lên, một đôi mắt long lanh như nước vô tội lại phần hận, tay nhỏ trắng nõn ấn vào hấn muốn đẩy ra nhưng hấn đã thấy rõ động tác của cô, bàn tay to hành động trước một bước mà kiềm chế vòng eo xinh đẹp, còn thịt lớn ở trong tiểu huyết trái lắc lắc phải lắc lắc, nắm đầu đã mở ra huyết thịt đang cuộn tròn bên nhau, mị thịt kịch liệt tụ lại bao lấy người khởi xương chặt chẽ, ngoan ngoan nuốt còn thịt lớn càng chặt càng sâu, hoàn toàn phục tùng.

“Anh buông ra.” Giọng nói của cô mang theo ý không vui, âm sắc cũng nặng thêm vài phần, mày đẹp nhăn sâu giống như sẽ dính ở bên nhau.

Tiêu Hạ cười khế, hơi thở trào phúng từ xoang mũi dâng lên, đuôi mắt nổi lên nhàn nhạt tinh nhuệ, mắt đen nheo lại, như là một con báo trong đêm tối, “Y Y, hình như cô đã quên tình cảnh hiện tại của mình rồi.”

Mạnh mẽ ấn vào lưng cô, bức thân mình cô ép xuống, mặt kề mặt cùng hấn, khuôn mặt nguyên bản có một chút nhu hòa hầu như đã không còn, ánh mắt lạnh thiếu chút nữa đâm thủng cô, “Tôi phải dạy cho cô định nghĩa của từ cường gian là như thế nào!”

Quy đầu luật động cực nhanh như một cái mô-tơ, không kiêng nể gì mà va chạm bên trong tiểu huyết, cơn thịnh hạp hồi toát ra một trận lại một trận khí nóng làm mị thịnh trong huyết nhỏ sợ tới mức co rụt lại, thật cẩn thận hầu hạ vị đại gia này, lực độ cắn nuốt càng nhiều vài phần, thịnh mềm mấp máy gặm cắn cơn thịnh, mà cơn thịnh lớn cũng không lưu tình chôn sâu vào trong, thân hình cứng cỏi va chạm hoa tâm non mềm, thao mạnh bạo.

“Tiêu Hạ... Đau quá... Anh không được như vậy... Cầu anh... a... cầu anh...” Từ đôi môi anh đào nhỏ ra vài từ rách nát, nước mắt ở khóe mắt rơi càng cay, theo sườn mặt rồi xuống cằm cuối cùng cũng rơi xuống, tay ngọc nhỏ dài nâng lên muốn đẩy mặt hắn lại bị hắn bắt lấy để sau eo. Không cam lòng, một bàn tay kia hoạt động còn nhanh hơn não, giây tiếp theo đã đánh một cái bang...

Sức lực không lớn nhưng khuôn mặt hắn vẫn xuất hiện dấu tay nhàn nhạt, hắn nắm chặt bàn tay kia, mạnh mẽ buộc lấy cổ tay trắng nõn, “Công phu của cô còn phải tu luyện thêm một chút, chút sức lực này còn chưa đủ để đánh chết tôi!”

Cô còn chưa bị thuần phục! Ánh mắt hắn đen lại, “ham muốn chinh phục” cường đại như sông cuộn biển gầm đã chiếm đầy đầu óc hắn. Hắn buông tay ra, dưới chân hơi dùng sức, vững vàng đứng lên. Âm thanh “vèo vèo” “bạch bạch bạch bạch” vang lên. Bàn tay to捏 cái mông mềm mại, dùng sức tách cánh mông ra, để cô lên ván cửa mà thao.

Huyết nhỏ vô pháp khép lại, cơn thịnh tiến tới hoa huyết phần nộn chảy nước lên láng, nhiều lần cực hạn khuếch trương. Cơn thịnh thô cứng như thiết gắt gao chiếm hữu mị thịnh non mềm, mỗi một chỗ trong huyết thịnh đều bị làm đến lắc lắc kéo kéo, co rúm lại không biết lui đến nơi nào rồi đành phải ôm chặt cơn thịnh, không cho nó đối đãi tàn nhẫn với mình như vậy.

Nữ nhân tựa như không có xương, sức lực để nói chuyện cũng không có, chỉ còn lại khoái cảm ở giữa hai chân đang mở rộng ra, cảm giác đau trộn lẫn với sung sướng.

“Tiêu Hạ... ưm... Anh đối xử với tôi như vậy... Anh... sẽ hối hận... a...”

“A.” Khóe môi Tiêu Hạ nhếch lên, có vẻ quỷ dị, tuy động tác dưới háng cực nhanh nhưng hơi thở của hắn lại thập phần trầm ổn. Ngọn lửa trong đôi mắt thiêu đốt rất mạnh, cơn thịnh ác độc cũng không hề chậm lại mà nhanh cực kỳ, ma sát vách động bên trong, vui sướng phá vỡ tiểu huyết, như muốn khai quật ra sinh mệnh mới, hưng phấn độc bá trong tử cung nhỏ, “Lúc này mới giống bộ dáng cường gian một chút. Muốn nói cái gì thì cứ việc nói, xem miệng nhỏ của cô lợi hại hay là cơn thịnh của tôi lợi hại.”

Tác giả có điều muốn nói: Chỉ cần ta không tăng ca thì đều sẽ đổi mới. Tác giả quân lại muốn châu châu, che mặt, không cần đánh ta~

Hạ Nguyệt: chỉ cần không học buổi chiều thì ta đều sẽ edit. Một tuần ít nhất sẽ có 3 chương~

10. Chương 10: Chặt Thêm Một Chút Nữa!

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Cô có lợi hại đi chẳng nữa thì cũng làm sao mà phản kháng hần được, ở trước mặt hần sức lực cô chỉ giống một con kiến, lay động không được hần mảy may.

Tiểu huyết đầy nước truyền ra âm thanh xấu hổ, côn thịt thô dài kịch liệt hưng phấn khuấy đảo từng một tất thịt mềm, cây gậy cuộn cuộn nóng hầm hập, nước sốt giàn giụa, không bao lâu cô đã đến cao trào, thần kinh cả người đều bị đóng băng, kể cả ngón chân trong giày cao gót đều cuộn tròn, co rút. Khoái cảm kịch liệt từ nhỏ bụng tản ra khắp người, một lát sau lại hóa thành một bãi xuân thủy, nhu nhược lắc lư ngã vào trong lòng ngực hần.

Trên áo nam nhân bao phủ một tầng hương thơm nhàn nhạt. Cô gương miệng thơm, lớp son môi đã trôi hết từ sớm lộ ra màu hồng khỏe mạnh, cái miệng nhỏ thở phì phò, như người ta vừa mới bị chết đuối mà tham lam hút không khí rớt vào lồng ngực.

Tuy miệng của Tiêu Hạ chuyên nói những lời ác độc nhưng động tác lại ôn nhu, vuốt ve tấm lưng cô, mà động tác giữa háng lại không ngừng, vẫn đâm rồi lại đâm như cũ, mị thịt bên trong do đang cao trào mà co rút, thập phần lợi hại đè ép côn thịt, giống như muốn chặt đứt hần, tầng tầng mị thịt vây quanh leo lên. Hần đang hưng phấn giữa tình dục, ở dưới lớp cơ bụng dâng lên một cổ lửa nóng, thiếu chút nữa đã tiết chất dịch kia cho cô.

“Mới như vậy mà đã cao trào? Đêm nay về khách sạn cô sẽ chịu một trận nữa!” Mới nếm thử cảm giác tình dục, hần đối với mị thịt bên trong tiểu huyết phát ra dục vọng mãnh liệt, khối thân thể tốt đẹp này, mỗi một chỗ đều không tiếng động tản ra quyến rũ, tâm hần, thân thể hần tựa hồ muốn trầm luân vào bên trong.

Cao trào đã qua nhưng tiểu huyết vẫn vừa nuốt vừa phun cắn côn thịt, hần cũng thuận theo mà vừa kéo vừa đẩy, xuyên vào đâm qua hoa huyết. Tiểu huyết trơn trượt tinh tế, chiều sâu như không có điểm dừng, gắt gao bao vây hút dẫn côn thịt cay nghiệt kia, liên tính hần cắm sâu thêm nữa thì cũng có thể hoàn toàn chứa đựng.

“Tiêu Hạ... Buông... Ừm... tha cho tôi đi... Tôi chịu không nổi... Tôi từ bỏ... ah...” Kể cả tiểu huyết cũng khóc nức nở cầu xin hần, sợi tóc dính mồ hôi bết vào gáy ngọc màu hoa bách hợp, ngực lúc phồng lên lúc lại hạ xuống, huyết khẩu đang bao côn thịt như muốn nứt ra, mang theo vài tia đau đớn, làm cô thanh tỉnh vài phần.

“Nếu muốn tôi buông tha cô...” Hần kéo những sợi tóc ướt át ra, nắm một bên nhũ mềm, “Thì phải hàm chứa côn thịt tôi thật chặt chẽ, hút hết tinh dịch ra, cô mới có thể nghỉ ngơi.”

Côn thịt sưng to đã trưởng đến phát đau, hần một lần một lần đỉnh vào tiểu huyết cô, vào sâu bên trong mà đâm như đóng cọc, lúc nặng lúc sâu, mị thịt từ bốn phương tám hướng kịch liệt co rút lại, làm cái trán hần xuất ra một tầng mồ hôi mỏng, đành phải dùng sức khai phá vùng bí địa này, giọng nói pha chút kêu rên, trong sung sướng có hỗn loạn một chút thống khổ làm hần phải trầm thấp phun ra một câu, “Chặt

thêm một chút nữa!”

Cô cố sức co rút lại bụng nhỏ cùng hoa huyết kiều nộn, khóa lại cơn thịnh kéo vào bên trong, đưa vào tiểu tử cung.

Cơn thịnh rung rẩy hưng phấn cực kỳ, rốt cuộc niềm vui thích đã dâng lên đến đỉnh núi, chống lại vách tường trong tử cung, phun ra một loạt sữa trắng nóng bỏng, không chút khoa trương nào mà rót đầy toàn bộ tiểu tử cung.

Xong việc hấn lại nâng khuôn mặt cô lên, nước mắt còn đọng lại ở hai bên má hồng nhạt, hấn nhẹ nhàn chùi sạch, “Về sau phải ngoan một chút.”

Cô không rõ nguyên do, lại thấy một cánh tay khác của hắn đang cầm di động chụp răng rắc, bộ dáng hai người quần áo bất chỉnh đã bị hắn chụp lại.

“Đây là chứng cứ để cô không thể chối ỷ.” Tiêu Hạ cười một cách lạnh lùng, lạnh đến nỗi làm cô run lên, “Từ nay về sau phải hảo hảo cho tôi thao.”

Ông trời, cô rốt cuộc đã dính vào loại nam nhân gì thế này a???

Bất quá chỉ trong chốc lát cô đã ý thức được một sự việc—, “Tiêu Hạ, anh đã có dự mưu từ trước phải không?”

11. Chương 11: Thế Giới Màu Xám Của Tiêu Hạ Đã Qua

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Nhiệt độ ban đêm trong thành phố C lạnh cực kỳ, một mình cô ngồi trên ghế dài, sững sờ thật lâu.

Từ trong tiệm rượu bước ra, cô cầm túi xách cùng di động trên xe Tiêu Hạ, cái gì cũng không nói mà cứ khóc lóc, đi cũng khóc, khóc đến mệt mỏi, lớp trang điểm cũng bị khóc đến lem luốc. Cũng không biết hiện tại đã đi đến đâu, cô ngồi trên ghế dài, an vị xuống, lau nước mắt giàn giụa, lại nức lên tiếng khóc thê thê thảm thảm.

Gió thổi qua, quần áo cô vốn dĩ rất hở hang lại còn rất mỏng, tức khắc cô đã ôm vòng lấy cánh tay, hơi hơi run rẩy, chớp mũi cũng đỏ bừng, đặc biệt đáng thương. Tiêu Hạ quá phận như thế cô phải trả thù hắn như thế nào đây? Báo cảnh sát? Cách này vẫn có thể xem như là một biện pháp tốt. Lấy di động ra chuẩn bị quay số điện thoại thì cô bỗng dừng một chút, nếu báo cảnh sát thì mặt mũi của cô không có tổn hại gì sao?

Nhưng mà một bút nợ này cô phải tính với Tiêu Hạ như thế nào? Luận về thể lực, cô khẳng định không thể so với Tiêu Hạ.

Cách đó không xa có một chiếc xe màu đen chạy băng băng, cửa sổ xe chậm rãi hạ xuống, Tiêu Hạ nhìn bóng dáng nhỏ gầy lạnh run mà khóc tê tâm liệt phế của cô thì mày rậm nhăn sâu, trong đầu chỉ muốn đến đó ôm cô vào trong ngực. Hắn cũng biết mình quá phận, nhưng mà căn bản hắn không thể khống chế cổ dục vọng kia trong cơ thể.

Hắn có một quá khứ không tốt đẹp, lúc hắn còn ở cái tuổi mười bảy phong hoa chính mậu*, thanh xuân bồng bột. Năm đó hắn đang muốn tham gia thi đại học, mùa hè ở nhờ nhà của dì, vào đêm hôm đó dì lại hạ được hắn, bắt hắn vào trong phòng ả thiếu chút nữa đã cưỡng gian hắn! Hắn còn nhớ rõ đêm đó dì kề bên tai hắn nói ra những câu dâm ngữ, phóng dăng bất kham. Cuối cùng thúc thúc cũng đã tan tằm mà quay lại, dì mới cực kỳ không cam lòng mà buông tha cho hắn, không thể tiếp tục thực hiện.

*Phong hoa chính mậu: tuổi thanh xuân mạnh mẽ, tràn trề sức sống, tương lai đầy hứa hẹn __Sưu tầm__

Bóng ma tâm lý dày đặc làm hắn vẫn không dám đụng vào nữ nhân, thậm chí còn chán ghét các cô, tránh còn không kịp.

Nhưng mà Sở Y Lam là một người đặc biệt. Cô dựa vào quan hệ để tiến công ty, dì của Sở Y Lam cùng mẹ của hắn là khuê mật, muốn đưa một người vào công ty cũng không khó, chỉ cần hắn cho phép là được rồi.

Vào công ty cô vẫn luôn làm đúng quy luật, cẩn trọng, làm việc nghiêm túc, năng lực công tác rất cao, chỉ cần nửa năm đã thể hiện ra năng lực xuất sắc, hắn rất là thưởng thức, vừa lúc vị trí chủ quản còn trống liền đề xuất nâng cô lên.

Số lần hắn cùng cô gặp mặt có thể đếm được trên đầu ngón tay. Mỗi một lần thấy cô, cô đều ăn mặc tinh xảo, trang dung tú lệ, cười rộ lên trong rất ngọt ngào, như là một viên đường ẩm ở trong lòng, như là một giọt nước dừng ở giữa mặt hồ tĩnh lặng, đẩy ra tầng tầng gợn sóng. Hắn chú ý cô, mà sự chú ý đó dần dần nhiều lên. Hắn cũng không chán ghét cô mà thậm chí còn có hơi hơi thích, hắn cho rằng, bóng ma trước kia sắp đi qua rồi.

Nhưng ai ngờ cô lại dám nói những loại lời nói kia trong diễn đàn trên WeChat, một mặt đen tối đã dần lộ ra, nếu cô muốn bị người ta đối xử như vậy thì hắn sẽ thành toàn cho cô! Nếu trong xương cốt của cô đã dâm dăng thì làm sao hắn lại không thỏa mãn cô cho được? Nhưng lúc xem phản ứng của cô đêm nay thì tựa hồ hắn đã sai rồi.

Sắc trời càng khuya, bóng đêm càng sâu.

Tiêu Hạ xuống xe, bước chân đi rất nhẹ nhưng lại rất ổn định.

Sở Y Lam hoàn toàn không chú ý đến Tiêu Hạ tới gần, cầm di động đang muốn thuê khách sạn ở gần đây thì đột ngột bị một bàn tay đoạt điện thoại đi.

“Anh!” Cô vừa giận vừa tức, mà lúc cô nhìn thấy rõ người tới thì lửa nóng trong lòng tức khắc ứa ra, không chút khách khí nâng chân lên hung hăng dẫm lên giày da của hắn.

Tiêu Hạ bị đau, trừ bỏ đôi mào rậm đều khóa chặt lại bên nhau thì sắc mặt vẫn chưa dao động, vẫn trầm tĩnh như cũ, tròn mắt đen ngòm vẫn nhảy bèn, “Tiếp tục! Dẫm tiếp đi!”

Giày cao gót 5cm khi dẫm xuống thì không còn cảm thấy đau nữa mà là rất rất đau!

Trong lòng cô ủy khuất vô cùng, nâng chân lên dẫm hai ba cái một lượt làm giày da cứng rắn của hắn bị hăm sâu, lớp da cũng nhăn lại, mà cô còn chưa hết giận, giơ tay nhỏ lên, dùng hết sức “Bang” đánh mạnh một cái.

Tiêu Hạ không tránh, khuôn mặt tuần tú bị đánh hiện lên dấu tay rõ ràng, cô cũng bị đau đến thiếu chút nữa đã khóc ra, từ lúc sinh ra đến giờ lần đầu tiên đánh người ta mà cảm thấy đau, thế nhưng lại vô cùng thống khoái.

“Đánh xong rồi sao? Đánh xong thì mau trở về cùng tôi!”

Tác giả có điều muốn nói: Tăng ca xong liền về nhà, không còn nhiều thời gian lắm, chương hôm nay nhóm bằng hữu hãy chấp vá mà xem đi~

Hạ Nguyệt: từ bây giờ Tiêu ca sẽ xưng tôi - em với Y Y nha. Bởi vì anh ấy hết giận vì chuyện trên Wechat rồi.

12. Chương 12: Tôi Muốn Một Nửa Tài Sản Của Anh, Anh Cho Không?

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Trở về cùng hắn? A, suy nghĩ của hắn cũng thật tốt đẹp!

Làm ra sự việc ác liệt như thế cư nhiên còn không nói một câu xin lỗi, tra nam, biến thái.

Ủy khuất cùng phần hận mãnh liệt đã anh dũng nổi lên toàn bộ, cô gắt gao nhìn hắn, “Dựa vào cái gì muốn tôi trở về cùng anh? Anh là ai a, anh cảm thấy mình là tổng giám đốc thì có thể ra lệnh cho tôi sao?”

Đây là lần đầu tiên Tiêu Hạ có kiên nhẫn đến như vậy, giọng nói không lạnh chút nào mà trả lời cô, “Cùng tôi trở về trước đã, bên ngoài rất lạnh. Có chuyện gì thì trở về lại nói.”

“Tôi không quay về, anh cũng đừng ép tôi trở về!”

Hắn thở dài một hơi, cầm điện thoại để vào túi áo tây trang, không có hành động vô nghĩa nào nữa, bàn tay to chụp tới ôm cô lên, tùy nàng đấm, đánh, véo, nính cũng không buông tay mà vững vàng đi về phía chiếc xe bên kia.

Lên xe, Tiêu Hạ trầm mặc rất lâu, mặc kệ cô mắng chửi, cuối cùng cô cũng mắng đến mệt mỏi, cả người mềm oặt mới khởi động xe chạy đi.

Cô không biết mình đã trở lại khách sạn như thế nào, đầu óc trống rỗng. Cô muốn hỏng mắt, cái gì đều không muốn làm, cái gì cũng không muốn nói.

Hắn xả nước tắm, nhìn cô nằm trên sofa cuộn tròn thành một đoàn, không có bất cứ một biểu tình nào, không khóc không nháo, ánh mắt ảm đạm. Hắn đi qua giúp cô cởi giày cao gót, ôm cô đi vào phòng tắm, mặc kệ cô có nghe hay không nghe cũng mềm mại nói, “Tôi đã xả nước tắm sẵn rồi, em muốn tự tẩy rửa hay muốn tôi giúp em?”

“Tôi tự làm!” Không có cảm tình, giọng nói cũng lãnh lãnh đạm đạm.

Cô rửa sạch mặt gần một giờ, khi ra tới thì đã bọc áo tắm dài, tóc cũng ướt sũng, ngượng ngùng mà lên giường nằm. Tiêu Hạ cởi tây trang phía ngoài ra, tháo cà vạt, đi vào buồng vệ sinh lấy máy sấy, cắm điện, ngồi cạnh mép giường giúp cô sấy tóc.

“Tôi biết em đang khóc, chuyện đêm nay là do tôi sai...” Cách âm ở buồng vệ sinh không tốt, hắn có thể nghe thấy tiếng cô khóc nức nở ở bên trong, “Em có thể đánh tôi mắng tôi nhưng không thể tự hành hạ chính mình!”

Sở Y Lam không để ý đến hắn.

“Tôi sẽ phụ trách với em, em muốn cái gì tôi cũng sẽ bồi thường, điều kiện gì tôi đều sẽ đáp ứng em.”

Thân hình nhỏ gầy của cô giật giật, hơi nước ở hốc mắt bồi hồi không ngừng, “Tiêu Hạ, vì sao anh lại đối xử với tôi như vậy?”

Hắn từ từ kể ra nguyên nhân, bao gồm chuyện lúc mười bảy tuổi cùng với tâm lý âm u không bình thường của hắn. Cô nghe xong cũng khó có thể lý giải, hắn đã từng chịu qua thương tổn thì lại có thể làm những chuyện đó trên người cô sao? Tiêu Hạ cũng quá ti tiện vô sỉ.

Từ từ ngồi dậy, nước mắt của cô đã thu lại, không buồn không vui, “Vừa rồi không phải anh nói tôi đưa ra bất cứ điều kiện gì cũng sẽ đáp ứng sao?”

“Đúng vậy.”

“Tôi muốn một nửa tài sản của anh, anh cho không?”

Cô nhìn hấn, nếu hiện tại báo cảnh sát thì cũng chả làm được cái mẹ gì, cùng lắm thì Tiêu Hạ ngồi tù. Huống hồ lấy nhân mạch của Tiêu Hạ thì phỏng chừng chuyện này cũng sẽ bị áp xuống, không giải quyết được gì. Nếu hấn làm quá phận như vậy thì tại sao cô không yêu cầu quá phận nhiều hơn một chút chứ?

Ánh đèn trong phòng sáng tỏ, cô lơ đãng liếc đến tay cùng cổ hấn, tất cả đều là vết cào, không cần nghĩ cũng biết đó là do cô cào. Móng tay cô để dài từ trước đến nay, chỉnh sửa lại một chút thì đôi tay sẽ rất đẹp, mà cũng do nguyên nhân như thế mà dấu vết trên cổ hấn rất sâu, có vết bị cắt sâu vào da thịt, sau khi kết vảy cũng có vết máu hồng hồng.

Máy sấy trong tay Tiêu Hạ cũng không ngừng lại, “Nếu muốn một nửa tài sản của tôi thì trước hết em phải kết hôn với tôi mới có tư cách này.”

“Vậy à? Vậy anh trực tiếp cho tôi tám trăm vạn* là được!”

*tám trăm vạn: 1 vạn nhân dân tệ bằng 33.380.000 VNĐ → 800 vạn bằng 26,704,000,000 VNĐ. Là 26 tỉ 704 triệu đó má ưi!!!!

Hạ Nguyệt: có chút xú xú không thích tính của chị nữ chính, cảm thấy chị ấy có chút không thấu đáo và tham tiền (dù tiền thì ai mà chả tham?). Nam chính cũng đâu có bỏ ^^, gần 27 tỉ đấy...

13. Chương 13: Tôi Sẽ Khiến Em Yêu Tôi!

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Tiêu Hạ bật cười, cười tình tình thiên chân lại đáng yêu của cô.

“Được a.” Con người màu đá hắc diệu* của hấn lóe lên một tia tinh quang, trở nên quỷ quyệt dị thường, đôi mắt nheo lại khiến khóe mắt bị kéo dài, “Tám trăm vạn là sinh lễ tôi cầu hôn em. Tôi đã nói rồi, tôi sẽ phụ trách về chuyện bản thân đã gây ra.”

Sở Y Lam tát một cái “Bang” quất qua mặt hấn làm khuôn mặt anh tuần hiện lên dấu tay rõ ràng, thật sự cô đã bị tức tới điên rồi. Làm một người lẫn lộn hàng năm ở thương trường, bất kì chuyện gì hấn đều có thể hồ người đi vào. Trong lòng cô vừa gấp vừa tức, rõ ràng người có hại là cô, giờ phút này cô thật sự muốn đưa hấn vào ngục giam.

“Em là người thứ nhất có thể đánh tôi, nhưng mà cũng đáng giá.” Thấy tóc của cô đã gần khô hấn mới gác máy sấy xuống. Đốt một điều thuốc, môi mỏng phun ra sương khói làm mờ cả khuôn mặt tuần tú khiến hấn trong nhu hòa thêm vài phần, cộng thêm với áo sơ mi trắng làm hấn cực giống những nhân vật nam trong truyện tranh, “Sở Y Lam, nếu em gả cho tôi thì em sẽ không có bất cứ một bất lợi nào.”

“Bang”, Tiêu Hạ lại ăn thêm một cái tát, “Tiêu Hạ, anh đừng tưởng bỏ như vậy nữa.”

Tiêu Hạ cũng không thèm để ý mà ngược lại bắt đầu mở nút thắt áo sơ mi của mình. Hắn có một đôi tay rất đẹp, những ngón tay thon dài lần lượt tháo ra từng nút thắt, nút thắt bị bung ra, màu da khỏe mạnh cùng đường cong cơ bụng rõ ràng hiện ra, “Xem ra em vẫn chưa yêu tôi, như vậy... Tôi sẽ làm đến khi em yêu tôi!”

Sở Y Lam sợ hãi lắc đầu, tại sao suy nghĩ của hắn lại không chút logic như vậy chứ. Thân hình lui về phía sau, đến khi lui đến mép giường mới phát hiện ra đã không còn đường lui nữa. Đang chuẩn bị bò dậy để chạy lại bị hắn túm một chân lại, kéo cô trở về, một khối thân hình cường tráng vĩ ngạn ép cô xuống, hô hấp của hắn gần trong gang tấc, hơi thở nóng hổi phả lên trên mặt khiến cô sợ tới mức trái tim nhỏ nhảy dựng cả lên.

“Tiêu Hạ! Anh mau đứng lên, nếu không tôi sẽ hận anh!”

Hắn từ từ tháo đai lưng áo tắm dài của cô, bàn tay có vài vết chai tới lui tuần tra trên cái bụng nhỏ mềm mại, “Không đâu, tôi sẽ khiến em yêu tôi!”

Đồ bệnh tâm thần!

Ánh mắt cô không biết nên đặt nơi nào, trong lòng rối loạn giống như một vùng thảo nguyên bị một vạn con ngựa chạy qua, kể cả đôi tay cũng bị bàn tay to của hắn đè lên đỉnh đầu. Thân thể xinh đẹp dưới áo tắm dài lộ ra không bỏ sót một chút gì, một đôi vú trắng nõn mượt mà, đặt vào trong lòng bàn tay sẽ có cảm giác như đang bóp một đoàn bông mềm mại, viên trân châu ở trung tâm kia cứng đến nhô lên, hắn hung hăng nhéo hai cái mới lướt một đường xuống dưới, tìm kiếm vườn hoa bí mật.

“Tiêu Hạ, anh là một tên biến thái, anh...”

Hắn hôn lên cái miệng nhỏ đang la loạn của cô, mặc kệ cô muốn nói cái gì cũng chặn lại không cho nói.

Kéo quần lót mỏng manh xuống, vuốt ve ở giữa cánh hoa, hiểu huyết thể mà đã chảy ra một ít xuân thủy làm ướt cả trung gian, ngón tay hắn lau một chút, cường chế tách hai chân cô ra, ngón trỏ cùng ngón giữa thăm dò vào huyết khẩu hẹp hòi, tiểu huyết ẩm áp không thích ứng với dị vật xâm nhập tức khắc đã trở nên co chặt, cắn lấy ngón tay.

Hắn hơi dùng lực một chút ngón tay mới đi sâu vào được vài phần, tùy ý moi móc bên trong tiểu huyết, ấn vào những nếp uốn nhô lên liên tục ma sát, dịch nhờn cuộn cuộn chảy ra, ngón tay đang hoạt động ở bên trong cũng trở nên thuận lợi hơn, tốc độ ngón tay thọc vào rút ra cũng nhanh hơn. Cuối cùng cũng tìm được điểm gồ mẫn cảm kia, ngón tay hắn ấn mạnh xuống, thân thể của cô cũng run rẩy, động tác trên của hắn càng dùng sức thì thân thể của cô càng run mạnh. Bất đắc dĩ môi bị lấp kín cô mới chỉ có thể “ưm ưm” ra tiếng.

Xong rồi xong rồi, cô có chạy trời cũng không khỏi nắng a!!!

*Đá hắc diệu: hay còn gọi là hắc diệu thạch, có màu đen đặc trưng rất đẹp.

Ảnh minh họa

14. Chương 14: Thật Ngọt!

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Đèn sáng thì ấm, tình đậm thì lâu.

Sở Y Lam bị Tiêu Hạ đè gắt gao trên giường, thân thể trơn bóng dưới ánh đèn tản mát ra ánh sáng như minh châu, nhũ ngực nở nang do nàng giãy giụa mà rung rinh. Hai ngón tay đang tàn sát bờ bãi trong tiểu huyết rớt cục cũng rút ra, dính đầy dâm dịch ướt át.

“Tự mình xem đi, nếu như không có cảm giác thì làm sao lại ướt thành như vậy?” Hai ngón tay của Tiêu Hạ quơ quơ trước mắt cô. Hắn giương cái lưỡi màu đỏ thẫm ra, giống như đang nhấm nháp mỹ vị gì đó, nhẹ nhàng liếm liếm, hút mật dịch vào trong miệng, “Thật ngọt!”

Nhìn thấy sắc mặt của cô hồng như muốn bốc cháy lên, đôi mắt sáng hàm chứa nước, cái miệng nhỏ đỏ

thấm giương lên như một trái anh đào, kiều diễm phần nộn, giống như chỉ cần nhẹ nhàng chạm vào một cái liền có nước sốt ngọt ngào chảy ra. Hắn mỉm cười, cởi quần tây của mình, phóng cự vật thô to dữ tợn đến chân tâm non mềm của cô, mang theo nhiệt độ nóng bỏng cọ cọ vào huyết khẩu nho nhỏ tinh tế kia, chọc phá tới nỗi làm tiểu huyết động tình, phun ra càng nhiều mật nước.

“Không cần... Ô ô... Tiêu Hạ... Không cần... a a...” Cô cũng không biết bộ dáng sóng mắt chứa mị thái, hai má đỏ ửng của mình so với hoa hồng còn mỹ lệ hơn, một mái tóc đen nhánh xoa lên khăn trải giường màu trắng, nhẹ nhẹ tán loạn làm khuôn mặt nhỏ càng thêm quyến rũ tươi đẹp.

Ánh mắt Tiêu Hạ trở nên thâm thúy, khuôn mặt trầm tĩnh cũng mang theo sắc thái tình dục, khóe môi nhếch lên, “Tôi sẽ ôn nhu một chút, ngoan, mở chân ra.”

Cô muốn lắc đầu nhưng tiểu huyết lại thành thật vô cùng, môi âm hộ phần nộn đã động tình mà ngậm lấy quy đầu to lớn, nhẹ nhàng hút duẩn lên, bên trong tiểu huyết không ngừng chảy ra mật nước, như một dòng suối nhỏ, rót đầy trên quy đầu to lớn. Không biết nguyên do gì mà bên trong huyết xuất hiện cảm giác hư không, làm cô cũng cảm thấy kinh ngạc.

Lúc này Tiêu Hạ mới thả lỏng cổ tay tuyết trắng của cô ra, cầm lấy tay nhỏ đặt ở bên miệng hôn hôn, tiếp theo là mặt mày, mũi, môi, động tác ôn nhu giống như đang hôn một món bảo bối, muốn mang cô lún vào vực sâu tình dục, trầm luân đến chết.

Thân mình không thể tự giữ phản ứng làm cô xấu hổ đến nỗi muốn tìm cái lỗ để chui xuống. Từng cái hôn của hắn giống như mang theo lửa, từ cổ đốt tới bụng nhỏ làm cô miệng khô lưỡi khô, cảm giác ngứa ngáy trong thân thể càng ngày càng mạnh mẽ, bên trong tiểu huyết như bị thứ gì đó găm cắn, chỉ muốn làm cái gì đó để giúp mình thư hoãn một chút.

Bàn tay to đè cái eo thon của cô lại, bóp lấy cái mông non mềm mượt mà, xoa đến yêu thích không thể buông tay, lúc đầu là xoa bóp, lúc sau lại hơi nâng lên, đem hoa huyết ướt dầm dề áp lên côn thịt của mình. Huyết khẩu bị côn thịt ngăn chặn, cánh hoa nhỏ cũng bị sợ hãi mà phủ lên, bao vây quy đầu, hắn chỉ hơi dùng lực một chút thì quy đầu đã chạy lọt vào.

“Aaa... Đau... Thật lớn...” Mây đẹp nhú lại, côn thịt sưng to làm cô khó có thể thích ứng, “Đừng đi vào nữa...”

Đạn đầu đã lên nòng súng thì nơi nào có thể chấp nhận đến việc cô nói muốn hay không. Tiêu Hạ thẳng lưng một cái, côn thịt lớn liền mạnh mẽ mở ra mị thịt chặt chẽ, phối hợp với mật nước mà đi vào chỗ sâu nhất trong tiểu huyết.

“Côn thịt của tôi có lớn hay không? Có thích hay không?” Vừa mới đi vào mà côn thịt lớn đã vội vàng muốn đi tàn phá, mạnh mẽ ma sát lên vách tường, đè ép huyết thịt, quy đầu to lớn khoẻ mạnh kháu khỉnh nơi nơi chọc phá mị thịt.

15. Chương 15: Tiểu Dâm Đãng Có Sướng Hay Không?

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Khóe mắt cô giống như có đào hoa tràn ra, côn thịt lớn trong nộn huyết luật động vội vàng như chẻ tre, tiểu huyết cũng phối hợp cực tốt, vừa mút vừa kéo, đem côn thịt kéo vào bên trong, huyết thịt ướt át hao hết toàn lực hút gắt gao, động tác ra vào của hắn cũng có chút khó khăn, bởi vì vậy nên cái trán của hắn cũng thấm ra một tầng mồ hôi mỏng, sắc mặt nhiễm tình dục thoát nhìn rất khó chịu.

“Thả lỏng một chút, tiểu huyết chặt như vậy là muốn cắt đứt tôi sao?” Tiêu Hạ kêu rên, gân xanh trên trán gật gật, cổ cũng lộ ra mồ hôi, một đôi bàn tay to nắm chặt lấy cái eo gầy nhỏ của cô, bên trong chặt chẽ đến mức thiếu chút nữa đã làm hắn phóng tinh.

Sở Y Lam đang đứng giữa cơn lốc xoáy tình dục, âm thanh dâm dăng do hắn phát ra truyền đến lỗ tai, lúc này cô mới thả lỏng thân thể, thả lỏng dây thần kinh toàn thân đang căng chặt, tiểu huyết cũng trở nên mềm ẩm, nhu thuận hầu hạ côn thịt thô to.

“A... Anh nhẹ một... A a... chút... a...” Một giọt nước mắt từ khóe mi rơi xuống, trong suốt lấp lánh, “Đau quá... Anh làm tôi đau!”

Cũng do mình quá nóng vội, hắn âm thầm ảo não, động tác dưới thân cũng trở nên ôn nhu, không vội không chậm mà sát tiểu huyết đã mềm mại hơn không ít, tình tế vuốt ve từng nếp uốn trên vách tường, lâu lâu lại đâm hoa tâm một cái, hoa tâm nóng bỏng chỉ có thể phun xuân thủy để đáp lại.

Đợi cô thích ứng hoàn toàn hắn mới dùng sức như đao to búa lớn mà bóp vòng eo cô, côn thịt cứng rắn to lớn ở bên trong ác liệt tiến quân, động tác thọc vào rút ra mạnh mẽ làm tiểu huyết nhanh chóng bị khuếch trương căng đầy, cự vật thô bạo muốn chiếm hữu tiểu huyết, “Tiểu dâm đang có sướng không?”

Căn bản cô đã không thể nghe được tiếng động gì nữa, và đương nhiên cũng không nghe được hắn đang nói gì, đầu nghiêng về một bên, không nhìn mặt hắn, tránh đi hơi thở khô nóng của hắn.

“Thao chết em!” Hắn cho rằng cô đã không còn sức lực để trả lời, “Tiểu huyết thích côn thịt lớn như vậy, nếu tôi không giúp em thao một trận thì làm sao được?!”

Những câu chữ tục quanh quẩn bên tai, mỗi một chữ hắn nhỏ ra đều mang theo ma tính gợi lên ước số dâm loạn trong cơ thể cô, tiểu huyết càng thêm ân cần cắn mút, mị thịt hút vào càng lúc càng chặt chẽ, toàn bộ tiểu huyết giống như cơn lốc xoáy, kéo côn thâm nhập vào bên trong.

Tiêu Hạ va chạm ác liệt trong huyết, tiểu huyết tức khắc giống như cái kén bọc nhộng mà quần quanh côn thịt, hoa tâm như cái miệng nhỏ phun ra mật dịch ẩm áp. Âm thanh “Phốc phốc” vang lên khi côn thịt cắm vào huyết càng tăng thêm vài phần tình dục, tất cả mọi thứ đều muốn hai người trầm luân cùng nhau, đến chết mới thôi.

“A a...” Tiếng rên rỉ mỹ diệu từ miệng thơm ức chế không được mà tràn ra, hàng lông mi dài như cánh bướm nhẹ nhàng hé mở, nước mắt còn đang lăn xuống, mỗi một chỗ trên cơ thể đều phát ra khoái cảm làm cô bất đắc dĩ duỗi thẳng vòng eo, tiểu huyết truyền tới từng cơn tê dại một lần lại lớn hơn một lần, côn thịt lớn ma xát ở bên trong, huyết khẩu nho nhỏ bị khuếch trương thành một cửa động hình tròn, liền tính đã căng thẳng tới cực hạn nhưng tần suất phun ra nuốt vào côn thịt lại không giảm mấy may.

“Chậm một chút... chậm một chút...” Bàn tay nhỏ thuận thế bắt lấy cánh tay trắng kiện của hắn, móng tay cứng cáp khảm vào da thịt hắn, thoáng chốc đã nổi lên vết đỏ, “Anh chậm một chút đi... Quá nhanh... rồi... a...”

Khoái cảm ngập đầu thổi quét qua, dòng nước bên trong tiểu huyết chảy róc rách, mật dịch thơm thơm ngòn ngọt, hương vị giao hợp lượn lờ ở giữa mũi hai người, không thể nghi ngờ là một chất xúc tác, làm sao Tiêu Hạ có thể ngừng lại? Hắn dừng mãnh ác liệt hoạt động, muốn thao tiểu nhục huyết mất hồn này đến khi nó phục tùng.

“Tiểu huyết gương mờ to đòi ăn gây thịt, tôi làm sao có thể chậm lại?!”

Tiểu huyết mấp máy từng chút từng chút cắn nuốt côn thịt thô to, kích thích mỗi một sợi dây thần kinh trên cự thú, khoái cảm cường đại như vậy làm hắn muốn ngừng mà ngừng không được, hồn phách đã bị tiểu huyết câu đi, cả người đều đã chết chìm bên trong dục niệm.

Tác giả có lời muốn nói: Nhắm vào vấn đề tiểu đồng bọn đưa ra cho nam chủ, này là do tư duy của tác giả quân không đủ nên không thể viết tốt, ta sẽ nỗ lực cải thiện, chương tiếp theo sẽ không như vậy nữa. Lần đầu tiên viết văn, BUG tương đối nhiều, xin thứ lỗi nhé.

16. Chương 16: Mau Ngoan Ngoãn Trở Thành Nô Lệ Tình Dục Của Tôi!

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Không biết đã bị đè làm qua bao lâu, thẳng đến lúc toàn thân co rút, thân mình căng thẳng, sóng triều tình dục đã rút đi, Tiêu Hạ vẫn chưa buông tha cho cô. Hắn lật thân hình cô lại, cho cô ghé vào trên bàn, nhếch mông lên tiện cho hắn tiến vào.

Sở Y Lam khóc không ra nước mắt, không còn một tí sức lực nào, chỉ có thể nằm bò giống như một con cá mất nước, mở hai chân ra, đè eo xuống, nâng mông lên, tiểu huyết hơi sưng bại lộ trước đôi mắt sâu thẳm bị nhiễm tình dục của Tiêu Hạ, khó kim lòng nổi mà lại lần nữa thọc côn thịt vào, phát ra một tiếng than thở thỏa mãn.

“A a a...” Tay nhỏ trắng nõn của cô bắt lấy cạnh bàn, tiểu huyết mẫn cảm mới bị xâm nhập liền trào ra một dòng mật dịch nóng ấm, không chịu không chế mà hút chặt lại, huyết khẩu căng chặt không tự chủ được mút nuốt, đưa côn thịt cứng như thiết vào bên trong.

Tiêu Hạ nắm lấy cái mông trắng nõn, nhìn chăm chăm vào chỗ giao hợp, tiểu cánh hoa phấn nộn cắn nuốt côn thịt thô dài màu tím, vô cùng phù hợp, âm thầm phát lực dưới eo, động tác ra vào đụng phải cánh mông, làn da màu hoa bách hợp đều bị hấn đâm mạnh mẽ hiện ra màu đỏ ửng. Tình triêu của nam nhân khó có thể kiềm chế, hầu kết lần lộn phát ra một tiếng, “Tiện nhân đâm đặng, có sướng không? Bị toa thao rất sướng phải không? Còn hút chặt như vậy!”

Côn thịt trong cơ thể như một con rắn to ngoan độc hung hãn, mạnh mẽ nhảy vào hoa huyết nhu kiều, một lần lại một lần chôn sâu vào phía trong, cứ thế mà tuần hoàn, đảo đảo uốn lượn theo nếp gấp khúc chiết, đại quy đầu nóng bỏng như đang mở cái miệng nhỏ cắn xé từng tắc thịt trên vách tường, cực kỳ ác liệt.

“Đừng cần... Ô ô..... A a a a... Thật thoải mái... Tiêu Hạ..... Anh không được đi vào...aaa...” Cảm giác được ý đồ của côn thịt, cô sợ tới mức hoa dung thất sắc. Không thể tiến vào bên trong! Quá khó khăn, quá dọa người!

Làm sao có thể không đi vào? Hấn một hai phải đi vào làm tiểu tử cung một lần, xâm chiếm mỗi một chỗ trong thân thể cô, bồi đắp đến tràn đầy.

“Không đi vào thì làm sao mà sướng được?” Hấn nhẹ nhàng vỗ cái mông trắng nõn, cái háng càng lúc càng tiến gần miệng hoa đang chảy nước không ngừng, cây gậy thô dài như đang thâm nhập vào nơi không người, thoáng chốc đã tiến vào hoa tâm nhỏ bé, ra sức thẳng tiến vào tử cung huyền bí.

Bị hấn mãnh liệt khuếch trương làm thân hình cô phiếm hồng, sợi tóc vốn đã bị mồ hôi thấm ướt giờ lại toát ra nhiều hơn, miệng nhỏ màu hoa anh đào khó chịu rên rỉ, đôi mày đẹp đều sắp nhăn lại thành một đường.

“Không cần... Không cần... Đau quá... sướng quá...”

Mặc kệ cô kêu gọi như thế nào, hấn đều đáp lại bằng một chút sức lực, cự vật thô to bằng cánh tay trẻ con liền như vậy sinh nà nhảy vào tử cung nho nhỏ, cuối cùng cũng đụng tới vách tường mềm mại trong tử cung, ẩm áp chặt chẽ, như một hồ suối nước nóng, nhu hòa làm người ta thoải mái đến tận cùng.

“A a a a.....” Hấn đột ngột tiến vào làm cô bị kích thích đến ngón chân, các ngón chân tình xảo đều co lại trắng bệch, vốn dĩ lúc đang tiến vào còn có chút đau đớn, nhưng sau khi bị hấn tiến vào ma sát vài cái, tiểu huyết liền toát ra khoái cảm khó có thể miêu tả, cơ hồ biến cô thành một bãi xuân thủy.

“Rất sướng phải không? Côn thịt lớn này sẽ hầu hạ tiểu tử cung của em, làm nó ăn no, phình lên.”

Tiêu Hạ đang đứng phía trên cơn lốc tình dục, nhúm lông đen giữa háng bị mật nước tưới lên càng thêm ướt, côn thị lại càng cứng lên, hai viên trứng dái phía dưới cũng hứng thú bồng bồng, “phạch phạch phạch” chụp lên âm để đang nhô lên, làm cho Sở Y Lam bất lực kêu to, tiểu huyết co chặt một trận, tràn ra mật nước.

“Lại chảy ra, chắc tiểu âm đặng nhà em bị thao sướng đến chết rồi phải không?” Tất cả lông dưới háng

đều dính mật dịch, lúc rút côn thịt ra còn kéo theo sợi chỉ bạc, trông rất đậm mỡ làm người xem huyết mạch phun trào, côn thịt nóng cháy khảm trong tiểu huyết tức khắc to ra một vòng.

“A a a... Trướng quá a... Huyết sắp căng hồng rồi...” Cảm nhận được cự vật bành trướng trong cơ thể, hai mắt cô đắm lệ, cái mũi nhỏ hồng lên, hơi nức nở.

Bảo bối của mình bị tiểu tử cung cắn nút gắt gao, cơ hồ hần đã thủ không được mà muốn phóng tinh, nhưng đảo mắt thoáng nhìn cơ thể nữ nhân mạn diệu tình tế này, tinh lực lại hồi phục, bàn tay thô ráp nâng cánh mỏng nâng lên, mở rộng hai cái chân nhỏ ra, “phốc phốc” dừng mãnh đâm vào.

“Thao chết em! Thao đến khi cả người lẫn tiểu huyết không thể rời xa tôi! Mau ngoan ngoãn trở thành nô lệ tình dục của tôi, mỗi ngày đều cho tôi thao em, mỗi ngày đều ăn côn thịt lớn của tôi!”

Qua khoảng nửa canh giờ sau Tiêu Hạ mới phóng thích cự vật. Tinh dịch nóng bỏng như muốn rửa sạch cả tiểu tử cung...

17. Chương 17: Đường Lộn Xộn Nửa Thì Sẽ Không Đau

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Đối mặt với dục vọng như lang tựa hổ của Tiêu Hạ, Sở Y Lam thật mệt mỏi. Đại bộ phận thời gian đều vượt qua ở trên giường. Chỉ cần hần nổi hứng thú thì sẽ hung hăng thao cô một phen, suốt một ngày không cho cô xuống giường, bụng nhỏ chứa tinh dịch trướng lên giống như đã hoài ba tháng, ở giữa chân lúc nào cũng ướt, đi đứng thập phần không được tự nhiên.

Không phải cô chưa từng nghĩ tới phản kháng, mà căn bản là phản kháng không được. Đi công tác mấy ngày thì cô cũng bị Tiêu Hạ tra tấn mấy ngày. Lúc khách sạn không còn người khác thì ngay cả ăn cơm tiểu huyết cũng phải chứa côn thịt lớn, hần còn không biết xấu hổ nói hai cái miệng nhỏ đều phải ăn thì tại sao không ăn cùng một lúc cho tiện.

Rốt cuộc cũng tới ngày trở về, nhưng cô càng không thể thoát được móng heo của hần.

Trong văn phòng công ty, bí thư của Tổng Giám đốc truyền tin, “Chủ quản Sở, tổng tài kêu cô đi lên văn phòng hần một chuyện.”

Hiện tại mỗi ngày mọi người đều có thể nhìn thấy Sở Y Lam mặt xám mày tro, thấy chết không sờn ra ra vào vào văn phòng của tổng tài, người ở công ty ngậm khe khẽ nói nhỏ, Sở Y Lam này đi theo tổng tài công tác không vừa ý hần, vậy nên mỗi ngày đều phải nghe phê bình.

Bị hần phê bình? Không, cô là bị hần thao mới đúng!

Trên nền gạch văn phòng, rải rác nội y quần lót, áo khoác, dây lưng...

Sở Y Lam bị Tiêu Hạ đè trên sô pha màu xám, hai cái đùi ngọc trắng đến phát sáng kẹp lại cái eo cường kiện như bão táp mưa sa, chỉ thấy cự vật như thiết hung mãnh thâm nhập nơi sâu thẳm trong mật huyết, cây gậy tím đen rút ra đến huyết khẩu, lại đột nhiên thọt vào!

Phụt ——

Âm thanh thọc vào rút ra vang dội làm mặt Sở Y Lam đắp lên một tầng đỏ ao, mí mắt khép hờ, trên khóe mắt còn treo vài giọt nước vụn vạt, một mái tóc đen rải rác trên sô pha, vòng eo thuận theo động tác của nam nhân mà vặn vẹo, bụng nhỏ mềm mại kề sát cái bụng cường tráng của hắn, huyết khẩu tê dại càng mở lớn hơn nữa, đón ý nói hòa làm côn thịt xỏ xuyên vào.

“Tiêu Hạ... a... Từ bỏ... Tôi sắp làm công tác... Ân ách... đừng cấm nữa.....” Nữ nhân mở đôi mắt ngấn nước ra, đã làm hai tiếng rồi, công việc của cô còn chưa làm xong nữa.

Tiêu Hạ cúi đầu xuống lấp kín miệng cô, tốc độ dưới hông nhanh hơn, côn thịt thô dài rút cuộc cũng đâm vào miệng tử cung, cường chế ma sát vách tường. Sở Y Lam bị chặn miệng nhỏ chỉ có thể “ô ô” tỏ vẻ bất mãn, nhưng hung khí trong cơ thể còn cố tình chui vào càng sâu, một loại khoái cảm kịch liệt từ nhỏ bụng truyền tới, thân thể ức chế không được mà phát run, căng thẳng...

Miệng tử cung có chút kín mít do cô cực lực bó chặt, Tiêu Hạ chịu đựng không được mà phát ra tiếng rống giận trong cổ họng, trên trán, trên vai, trên lưng chảy ra tầng tầng mồ hôi nóng, tiếp tục khai thác vùng đất bí ẩn chật chội này. Mật huyết đang hưng phấn cực độ mà co rút, hắn kéo đẩy một cái, bên trong liên cắn hắn một cái.

Quá mất hồn! Quá sung sướng!

“Tiêu Hạ.....” Thật vất vả mới đợi được lúc hắn nhả miệng cô ra, “Anh buông tôi ra... a a a... Đừng thao nữa... Tôi còn việc... phải... a làm...”

“Đừng nóng vội...” Lúc này hắn mới chịu mở miệng vàng, môi mỏng phát ra một tiếng gầm nhẹ, bàn tay to nắm hai cái đùi ngọc nâng lên, không biết xấu hổ mà thao tiếp, thao đến khi cô hóa thành một đoàn bông. Để cô có thể nhìn xem côn thịt lớn đang thao nàng như thế nào hắn còn lột cái gối sau cổ cô, “Tự mình nhìn xem tiểu huyết đang ăn như thế nào.”

Không thấy còn đỡ, lúc này vừa thấy cô càng cảm thấy then thêm. Huyết khẩu mở rộng bị côn thịt lớn đồng vào, làn da xung quanh đã tê dại, hai mảnh hoa môi dính lên côn thịt, mà viên âm đế nhỏ kia đã sung huyết to lên, lắc lư theo động tác ra vào của côn thịt.

Tại sao mình lại dâm đang đến như vậy? Mình cứ nhiên còn động tình đến như vậy?

“Tiêu Hạ... chậm một chút..... chậm một chút...” Chỉ cần nhìn một chút nam nhân tức khắc đã trở nên hăm hở tiến vào, đỉnh đầu đâm thật sâu sau đó lại rút ra, lực ở phần eo một lần so với một lần càng mạnh hơn, mật nước ướt át bên trong làm động tác ra vào của hắn càng thông thuận, lực ma sát vừa mạnh vừa mau, cô gái nhỏ dưới thân chỉ có thể theo bản năng mà phun ra tiếng rên rỉ yêu kiều, hoa huyết rộng mở ân cần lấy lòng cự vật của nam nhân.

Khuôn mặt tuấn dật thanh lãnh của Tiêu Hạ nhu hòa không ít, ánh mắt sâu thâm trầm lúc này lại như bầu trời đêm đầy sao sáng chói, một bên chiếm hữu tiểu huyết đâm đặng một bên thưởng thức nữ nhân đang nổi trôi trên đám mây tình dục. Thể lực của hắn còn chưa giảm, động tác lặp đi lặp lại như máy pít-tông, cảm thụ khoái cảm do mị thịt mấp máy liếm láp còn thật.

Hiện tại cô như một chiếc thuyền con bơi giữa bể dục trầm luân, thừa nhận sóng to gió lớn, mặc cho cự thú như sông cuộn biển gầm, cho đến khi nó đưa cô lên đỉnh một lần nữa.

Cái miệng nhỏ ngoan ngoãn mà ra sức hầu hạ còn thật lớn, tuy sắc mặt hắn còn thanh minh nhưng trong đầu lại chỉ có chữ làm làm làm, động tác cũng thô bạo hơn, kịch liệt đâm đầu vào nhục huyết, cảm thấy còn chưa đủ, cánh tay dài của hắn với tới ôm thân thể mềm mại vào trong lòng ngực. Ngực sữa dán ngực thiết, thân thể nữ nhân mềm mại thơm tho làm hắn mê muội.

“Tiêu Hạ... Đừng ôm chặt như vậy... Phía dưới... Phía dưới... ách... sắp hỏng rồi... Anh thọt làm tôi đau... ư...” Tư thế ôm ấp này làm còn thật tiến vào sâu hơn, bụng nhỏ giống như sắp bị căng đến vỡ ra, có chút khó chịu.

“Ng Sloan, cho tôi thao một cái, đừng lộn xộn nữa thì sẽ không đau...”

Phụt phụt ——

Mật thủy chảy càng lúc càng nhiều, còn thật cũng mạnh mẽ đâm thọt, cả hai giống như không còn muốn sống nữa.

Tiếng gõ cửa đột ngột vang lên, giọng nói của nam bí thư truyền vào, “Tổng tài, người phụ trách hạng mục Tinh Vân đang hợp tác với chúng ta đã tới rồi.”

18. Chương 18: Tôi Sẽ Cho Em Nghỉ Việc Một Đoạn Thời Gian

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

A, cứu tinh tôi.

Thần sắc của Tiêu Hạ tức khắc đã không vui, đáy mắt sâu thẳm đè ép vài tia không kiên nhẫn, “Kêu hắn

chờ một chút, ta lập tức ra ngoài!”

Bí thư đứng ngoài cửa thở ra một hơi, quả nhiên tổng tài lại nổi bão, Sở chủ quản này cũng thật là thảm.

Tiêu Hạ ôm Sở Y Lam thao gần trăm cái mới không cam lòng rút côn thịt uy phong lẫm lẫm ra, bắn lên chân cô. Cô như được đại xá, tùy hấn cầm khăn giấy chà lau giữa háng mình, hấn cũng giúp cô mặc quần áo như cũ.

Tình cảm mãnh liệt đã trôi đi nhưng sắc mặt của Tiêu Hạ cũng không chút lạnh nhạt nào, trên khuôn mặt góc cạnh rõ ràng mang theo nhu tình nhân nhạt ngoài dự đoán, hấn nhẹ nhàng hôn lên cánh môi cô, “Giữa trưa nhớ chờ tôi ăn cơm.”

Sau khi đi ra khỏi văn phòng, trở lại văn phòng của mình, cô vẫn còn mệt đến nằm bò trên ghế.

Giữa trưa đi ra ngoài ăn cơm, Tiêu Hạ lái xe tìm quán ăn. Hôm nay hấn chọn một gian phòng bí ẩn, hoàn cảnh thoải mái, trên bàn sứ hình vuông có cái lọ Thanh Hoa cắm vài cành hoa màu lam, bầu không khí thanh đạm.

Tùy tiện gọi vài món đồ ăn, ngay lúc Sở Y Lam đang đói sắp ngất chuẩn bị cầm lấy chiếc đĩa ăn uống thỏa thích thì tổng tài đại nhân vẫn luôn trầm mặc này giờ lại cầm lấy tay nhỏ của cô, cô nhú mày cắn môi, dưới ánh mắt không dung phản bác của hấn mà ngoan ngoãn dịch chuyển vị trí, ngồi lên đùi hấn.

“Ta đói~” Cô nũng nịu nắm chặt áo khoác tây trang của hấn, mà một bàn tay to đã đi trước mộ bước vén váy nàng lên, cởi cái quần lót mong manh ra, cô cũng biết mình trốn không thoát nên bẹp bẹp miệng, trượt khóa kéo quần tây xuống, phóng xuất dục vọng của hấn ra, ngồi lên.

“Trưởng quá...” Chưa có màng dạo đầu mà đã tiến vào thì dù sao cũng có chút không khỏe, Tiêu Hạ nâng cái eo, thọt vào vài lần, mật huyết mới chảy mật nước ra, ẩm ướt nóng bỏng.

Cái tên Tiêu Hạ này chính là một tên mặt người dạ thú, ăn sắc mà no.

“Ăn đi.”

Ăn xong một bữa cơm mà cô đã cao trào hai lần, tinh lực của Tiêu Hạ tràn đầy vẫn luôn kích thích trong cơ thể cô, có khi còn đung vào miệng tử cung, nắm đầu mạo hiểm lần từng chút từng chút, thông thả xâm nhập vào tiểu tử cung. Hấn đang động tình đến lợi hại, dục vọng ngập đầu, giống như đóng cọc mà chạy nước rút trong mật huyết, dùng sức của chín trâu hai hổ đâm mạnh, ngón tay chọc phá âm để sung huyết đang nhô lên, côn thịt chống đối mị thịt phần nộn.

Gian nan mới ăn cơm no, bụng nhỏ thăm hại phồng lên như một cái bao to. Cô vừa tức vừa gấp, ngón tay mềm mại không xương nhéo nam nhân phía sau một phen, oán trách nói, “Anh bắn vào bên trong để làm gì a?”

Tiêu Hạ cười khẽ, “Bụng nhỏ của em không phải là dùng để chứa đồ vật của tôi sao?”

Bệnh tâm thần, đồ biến thái. Cô làm ầm ỹ đứng lên từ trên người hắn, vừa mới đứng thẳng huyết khẩu liền trào ra một tràn chất lỏng màu trắng, cô xấu hổ và giận dữ, Tiêu Hạ ôm cô đặt lên trên đùi, lấy khăn giấy từ túi áo tây trang ra, nhẹ nhàng chà lau, cực kì ôn nhu, “Dựa vào tôi ngủ một lát đi, tôi ăn một chút cơm đã.”

Đây mới là chủ nghĩa đại nam tử a, hắn còn chưa hỏi cô có muốn nghỉ ngơi hay không nữa. Nhưng mà xác thật cô cũng mệt mỏi, sau khi ăn xong vốn đã mệt rũ rời, đơn giản dựa vào đầu vai hắn mà nghỉ ngơi.

Buổi chiều phải vội vàng làm công việc, Sở Y Lam tranh thủ thời gian đi ra ngoài mua một ly cà phê, đang lén lút từ bãi đỗ xe chuẩn bị lên lầu lại bất hạnh mà nhìn thấy Tiêu Hạ.

Cô cho rằng hắn tới đây tìm mình nhưng lại không nghĩ tới hắn lại đi lên một cái xe màu đỏ, trên ghế điều khiển là một cô gái trang điểm điểm lệ, hai người chuyện trò vui vẻ, tươi cười làm cô xem đến chói mắt.

Uống xong một ngụm cà phê, cô đem cái ly ném vào thùng rác, quả nhiên nam nhân có tiền đều không dựa vào được. Không danh không phận đi theo Tiêu Hạ như vậy làm cô cảm thấy ủy khuất vô cùng.

Lúc tan tầm, cô cũng không chờ Tiêu Hạ mà tự mình ngồi tàu điện ngầm trở về.

Vừa khéo lúc trên xe gặp lại học trưởng thời đại học Nguyễn Nguyên, hai người ngồi ôn chuyện, hẹn nếu buổi tối không có việc gì thì cùng đi ra ngoài chơi. Vừa đúng lúc trong lòng Sở Y Lam đang hoảng loạn cũng đáp ứng hắn.

Nguyễn Nguyên là một giám đốc công ty khoa học kỹ thuật, người hắn tiếp xúc đều là người giới thương nghiệp, cô vốn cho rằng hắn sẽ dẫn mình vào quán bar ôn chuyện lại không nghĩ tới hắn lại hẹn trong một nhà ăn khách sạn còn kêu cô bồi đối tác của hắn.

“Học trưởng, chuyện này... Có phải có chút không thích hợp hay không?” Cô nhéo nhéo góc váy, thần sắc có chút khẩn trương.

“Không có gì, em ngồi chơi là được rồi.” Ngồi chơi thì ngồi chơi. Móc điện thoại di động ra, Tiêu Hạ đã nhấn rất nhiều tin cho cô trên Wechat, tất cả đều có nội dung là hỏi cô đang ở đâu.

Còn không biết xấu hổ hỏi cô đang ở đâu? Cô không trả lời mà ngược lại ngồi lướt Weibo.

Đến lúc Tiêu Hạ một thân tây trang đi đến ngồi vào chỗ đối diện với Nguyễn nguyên, Sở Y Lam mới là giật mình đến thiếu chút nữa đã cắn rớt đầu lưỡi. Một vạn phần vạn lại không nghĩ đến đối tác của Nguyễn Nguyên cư nhiên là Tiêu Hạ!

Thế giới này thật nhỏ bé. Ha hả, cô vui đầu chơi di động, căn bản không dám nhìn Tiêu Hạ.

Thẳng đến hai bên đều bàn bạc xong, hợp đồng cũng quyết định ký cô mới tìm lý do chuẩn bị rời đi. Tất nhiên Nguyễn Nguyên rất có lòng nhiệt tình muốn đưa cô về nhưng Sở Y Lam lại vội vàng lắc đầu, “Không cần không cần.”

Khuôn mặt nghiêm túc của Tiêu Hạ trước sau như một, sắc vào một câu, “Ngày mai Nguyễn tổng tới công ty tôi ký hợp đồng đi, tôi xin phép đi trước một bước.”

Tiêu Hạ mới đi, di động của cô liền vang lên, bên đầu bên kia điện thoại, ngữ khí của Tiêu Hạ lạnh lẽo, “Bên phải đường lớn có rừng phong, tôi chờ em.”

Xong rồi xong rồi.

“Học trưởng, em phải về nhà rồi, trong nhà xảy ra chuyện, lần sau lại liên lạc a.” Nói xong, cô chạy một đường tới rừng phong lớn.

Người dừng xe tại nơi này cực kì ít, mà chiếc Cayenne màu đen của Tiêu Hạ hết sức bắt mắt, cô đi qua, kéo cửa xe ra ngồi xuống, cố gắng lộ ra một khuôn mặt tươi cười, “Tổng tài đại nhân!”

“Y Y, tôi sẽ cho em nghỉ việc một đoạn thời gian.”

WTF? Hắn muốn bỏ cô???

19. Chương 19: Muốn Rời Xa Tôi?

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Không không không, hắn rõ ràng nói chỉ là một khoảng thời gian. Nhưng cô đi rồi thì ai sẽ thế vào vị trí của cô đây? Có phải cô gái trên siêu xe buổi chiều hôm nay không?

Ha hả, Tiêu Hạ, làm người không cần quá đáng đến như vậy đâu.

“Tổng tài đại nhân, anh không cảm thấy mình quá phận hay sao?”

“Quá phận là cái gì?” Tiêu Hạ nói, “Chẳng qua tôi cho em nghỉ ngơi vài ngày mà thôi.”

Hảo hảo hảo, cô không nói lời vô nghĩa với hắn nữa, đẩy lòng thoáng qua một chút lạnh lẽo, giống như cơn gió mùa đông lạnh lùng, làm toàn thân cô đều phát lạnh. Tiêu Hạ tự đại bá đạo, kiêu căng ngạo mạn, cô cho rằng từ từ hắn sẽ có điều thay đổi, liên tính hắn không công khai quan hệ của họ thì cô cũng có thể không thèm để ý, nhưng hắn lại công khai lấy đi vị trí chủ quản của cô, chuyện này quả thực không thể tha thứ!

Loại người đang ở chỗ cao thượng này muốn đuổi chết cô cũng giống như nghiền chết một con con kiến. Cô thu lại một chút cảm xúc oán giận của mình, mở cửa xe, bỏ lại một câu, “Tiêu Hạ, chúng ta cắt đứt đi.”

Tiêu Hạ tay mất lạnh lẽo kéo cánh tay của cô, kéo nàng trở về, “Em nói cái gì?”

“Chúng ta, cắt đứt đi!” Sở Y Lam tránh khỏi trời buộc của hắn, “Thật sự quá đủ rồi, từ lúc bắt đầu anh đối tôi đã rất quá phận, hiện tại còn muốn lấy đi chức vị của tôi. Đúng, loại người bình dân như tôi không xứng với tổng tài cao cao tại thượng như anh, cũng không tư cách để phản kháng. Anh chơi cũng đã chơi, cảm xúc mới mẻ cũng đã qua, hảo tụ hảo tán, ngày mai tôi sẽ đưa đơn từ chức.”

Tiêu Hạ nhìn thanh sắc khi cô nói đều là căm hận, nổi giận đùng đùng, cũng không dấu được thương tâm ở khóe mắt. Cô hiểu lầm thật rồi, hắn muốn cô và hắn cùng nhau đi du lịch nước ngoài, ngày thường công việc rất nhiều, cũng không thể nào đi nghỉ cùng cô, không nghĩ tới cảm xúc của cô lại lớn như vậy.

“En cho rằng nữ nhân nào tôi cũng chơi được sao? Hay là tôi chơi em cũng là vì cảm giác mới mẻ?” Tiêu Hạ khóa cửa xe, khởi động máy, bay nhanh đến một chỗ an tĩnh không có xe cộ, túm cô kéo lên trên người mình, không màng cô giãy giụa phản đối, kéo quần lót xuống, phóng xuất cự vật dài long sông hổ từ trong quần ra, không có màng đạo đầu, hung hăng cắm vào tiểu huyết khô khốc chặt chẽ.

Cô đau đến rơi lệ, ý niệm rời khỏi Tiêu Hạ càng kiên định.

“Tôi hận anh... Tôi hận anh... Tiêu Hạ... Anh chính là cảm thú...” Cô đầm đánh vào ngực hắn, từ hốc mắt rơi xuống một viên lại nối tiếp một viên pha lê, còn muốn đáng thương vô tội hơn cả chim cúc nhỏ yếu đuối, vừa bực vừa giận, chọc người ta muốn trêu cô.

Côn thịt cứng cáp thô to xâm nhập hoa tâm, tầng tầng lớp lớp mị thịt cắn lấy dị vật vô cơ tiến vào không bỏ, Tiêu Hạ bóp vòng eo cô, đẩy côn thịt phát đau phát trướng vài cái, chỉ một lát sau, mặt huyết khô khốc rất biết cố gắng mà phân bố ra chất lỏng sền sệt, từ huyết khẩu đang căng thẳng chảy ra. Ánh mắt Tiêu Hạ trầm xuống, khóe môi nhếch lên một độ cung âm trầm ái muội không rõ, đôi môi mỏng không buông tha người hé mở ra, “Đối với em tôi là cảm thú mà em còn có cảm giác với tôi như vậy. Muốn rời xa tôi? Người không sợ nửa đêm không có côn thịt lớn của tôi khiến em ngủ không được sao?”

Tiêu Hạ chết cũng sĩ diện, đẩy lòng càng thích cô thì ngoài miệng càng nói lời độc ác, một câu nói muốn cắt đứt của cô làm hắn khó chịu như vạn tiễn xuyên tâm.

Sở Y Lam bị thao đến nước mắt cũng vẩy ra, không thể phủ nhận cảm giác ngứa ngáy trong mật huyết dần dần không chế thân thể của cô, cảm giác hư không cùng nhu cầu chiếm cứ toàn thân, côn thịt dưới háng rút nửa cây ra lại bỗng nhiên xuyên vào, khoái cảm bị lấp đầy làm cô quên đi chuyện mình vẫn còn tức

giận Tiêu Hạ.

Côn thịt thật lớn cùng tiểu huyết kiều nộn giống như liền thể với nhau, chặt chẽ tương liên, nhục huyết đầy đủ nước sốt dôi bụng kêu vang mà cần chứa côn thịt, mút sâu vào, mị thịt mấp máy liếm láp mỗi một sợi gân xanh nhô lên trên côn thịt, hoa tâm ôn nhu hôn môi với đại quy đầu. Tiêu Hạ bị cái huyết biết hầu hạ người khiến cho điên cuồng, tăng cao hiệu suất, va chạm từng tắc thịt nhô lên, “Nói, còn muốn rời tôi hay không?”

Trong huyết giống như vừa trải qua một trận mưa rền gió dữ, chân tâm trắng nõn không ngừng tràn ra âm thanh “phụt phụt” mắc cỡ, mật thủy càng chảy càng nhiều, theo côn thịt chảy ra rồi lại bị nhét vào, lúc mạnh lúc nhẹ, dục vọng khát cầu đã hoàn toàn chinh phục nữ nhân đang bị đè dưới thân.

“Không rời... Không rời xa... Ô ô... Nhanh lên... sâu chút nữa... a...” Tiếng rên rỉ từ cánh môi hồng nhuận tràn ra, giọt pha lê ở khóe mắt bị động tác cuồng nhiệt của hắn mà rơi xuống, cái cổ trắng mịn màu hoa bách hợp toát lên một tầng hơi nước, bộ ngực đầy đặn phập phồng không ngừng, “A..... A.....”

Côn thịt chôn ở trong cơ thể đắm điên cuồng, hai mảnh thịt ngoài huyết vốn dĩ nho nhỏ đã bị thao đến trơn bóng no nê, Tiêu Hạ sắc khoái phát ra một tiếng rên, vòng eo đĩnh một cái, phút chốc đã phá vỡ hoa khẩu chặt chẽ, chạy vào tiểu tử cung non nớt. Bị thâm nhập một cách thành lĩnh làm cô như sắp được đưa lên đám mây cao, khuây khỏa tê tê đại đại phân tán khắp người, sóng triều tình dục trận sau lớn hơn trận đầu, cuốn tập gió bão, gào thét lao nhanh, phiêu phiêu dục tiên dục tử.

“Từ bỏ... Tiêu Hạ..... Chịu không nổi...” Thân hình của Sở Y Lam mềm yếu, bị thao vài cái đã kêu dừng, tiểu huyết vốn dĩ đã mất cảm giác lại bị hắn thao mỗi ngày như vậy thì làm sao mà chịu được.

Nam nhân cũng có tính nhẫn nại, chịu đựng dục vọng đang dâng lên, hôm nay hắn phải khi dễ cô một chút mới được.

“Lại muốn gạt tôi? Em phải chịu hậu quả thích đáng!” Cấn chặt như vậy, sướng như vậy, không giống bộ dáng chịu không nổi chút nào.

Trong xe tràn ngập hương vị đậm mỹ hỗn loạn cùng mùi hương nước hoa mỏng manh của nữ nhân. Cách tiến hành giao hợp nguyên thủy vừa mau vừa gấp, mỗi một lần đâm vào đều thật sâu, đều có thể làm Sở Y Lam bị bao phủ bởi sóng biển cao trào. Sắc mặt nghiêm nghị của Tiêu Hạ ngày thường cùng với sắc mặt gợi cảm lúc bị tình dục bao vây có thể cách biệt một trời, ai có thể nghĩ đến hiện tại hắn chính là một kẻ tổng tài thường ra vẻ đạo mạo chứ.

“Tiêu Hạ... Anh buông tôi ra... Đủ rồi... Thật sự đủ rồi...” Cả một ngày đều làm làm làm thì làm sao cô chịu nổi.

Lời nói vừa thốt ra, tiểu huyết phần nộn đã bị côn thịt trừng phạt thao mãnh liệt một đốn, đường đi dày đặc nếp uốn bị quy đầu to lớn nóng bỏng lấp đầy, lại thông thả mà rút ra, cảm giác ngứa ngáy giống như đang bị sâu cắn.

Đồ trứng thối!

20. Chương 20: Kết Thúc- Em Cho Rằng Mình Không Hoài Thai Được?

Editor: Vũ Khúc Hạ Nguyệt

Tiểu huyết càng lúc càng mẫn cảm, hần chỉ cần nhẹ nhàng động một cái, bên trong liền thắt chặt lại, nếu không phải ái dịch chảy nhiều làm đường đi thông thuận thì căn bản hần không thể động đậy.

Sắc dục ngập trời! Sở Y Lam mềm oặt dán trên người hần, bộ ngực đầy đặn ép vào ngực hần. Mà nam nhân vẫn cứ ác liệt, động tác dưới háng vẫn không ngừng.

Phụt ——

Bạch bạch bạch ——

“Anh là biến thái hả?” Cô đề nặng giọng nói, mí mắt khép lại, ánh sáng chiếu lên gương mặt ửng hồng có vẻ hỗn độn, “Chẳng lẽ chỉ có làm tình mới có thể khiến anh vui vẻ?”

Chỉ khi hần thao cô mới có thể ngẫu nhiên rút đi vẻ nghiêm khắc trên gương mặt cùng tư thái băng sương.

“Đúng vậy, tôi là biến thái.” Hần không biết xấu hổ thừa nhận, “Còn có thể làm ra sự việc biến thái hơn nữa.”

Thân hình mềm mại trong lòng ngực run lên, tiểu huyết càng hoảng sợ càng ôm chặt côn thịt, xoay quanh ma sát, tiếng nước chảy lép nhép bẹp bẹp, lấy lòng nịnh nọt, thắt chặt vài phần.

Việc biến thái hơn? Nghĩ cũng không dám nghĩ, loại người như Tiêu Hạ này còn sẽ làm ra vài sự việc không thể tưởng tượng nổi.

“Tôi đã mua vé máy bay, chờ lúc đi nước ngoài trở về, chúng ta sẽ kết hôn.”

Sở Y Lam siết chặt tay nhỏ, trái tim nhảy thình thịch thình thịch không ngừng, thoáng giật mình một cái, cự thú trong cơ thể mãnh liệt chọt lên vách, chọc cho cô yêu kiều rên rỉ một tiếng, tư thái mỉa mai của nữ nhi đang lún sâu vào tình dục rất câu hồn, một cái ngược mắt trong lúc lơ đãng cũng có thể làm dục vọng của hần lên cao triều.

“Anh nói cái gì? Kết hôn?!”

“Àn. Tôi sẽ cho cháu gái của tôi thay thế chức vị của em, em an tâm xuất ngoại cùng tôi, sau khi trở lại thì kết hôn, em muốn làm Tiêu phu nhân cũng được mà muốn tiếp tục công tác cũng được.”

“Từ từ. Tôi có nói gả cho anh sao?” Cô đẩy ngực hấn một phen, miệng nói không tình nguyện nhưng đáy lòng vẫn có chút kinh hãi, “Không phải anh còn có một nữ nhân khác sao? Cô gái ngồi trên siêu xe, hai người vừa nói vừa cười, so sánh với thái độ anh đối với tôi cách xa vạn dặm.”

“Em nhìn thấy?” Sắc mặt hấn tối sầm xuống.

“Àn.”

Tiêu Hạ kéo cô ôm vào trong lòng ngực, “Đó là cháu gái của tôi.” Một bên nói chuyện còn một bên thao cái mật huyết đang sợ hãi rụt rè, chọc phá vách tường đầy nước sốt, phá vỡ hoa tâm, câu được câu không mà chọc chọc, đâm đâm.

“.....” Cô có chút ngốc, “Tôi không muốn gả cho anh, anh chỉ biết khi dễ tôi, bạn của tôi vì muốn dạy dỗ tôi đã nhắn một câu không biết xấu hổ trên nhóm WeChat, anh liền đối xử với tôi như vậy.”

Tiêu Hạ mỗ lên cái miệng nhỏ của cô một ngụm, “Tôi khi dễ em thì cũng làm em sướng. Lại nói đó là do tôi thích em, huống hồ tôi cũng xin lỗi em rồi.”

“...”

“Tôi đã chuẩn bị một thẻ ngân hàng tám trăm vạn rồi, chỉ cần chờ em đáp ứng thôi.”

Cầm thú! Trúng thối! Tiêu Hạ anh sớm hay muộn cũng có một ngày chết không được tử tế! Trong lòng mắng đến thống khoái nhưng trên mặt lại rất bình tĩnh, “Tại sao anh lại dễ tiện như vậy?” Cư nhiên dùng tám trăm vạn dụ dỗ cô!

“Tôi làm người như thế nào em còn không biết sao?” Trong mắt hiện lên một tia xảo trá, trên mặt cũng có chút âm hiểm, “Làm nhiều lần như vậy, em cảm thấy mình không hoài thai được?”

Trời xanh a, mau tới thu thập hấn đi.

“Anh buông tôi ra, tôi không muốn làm tình cùng anh nữa!”

Tiêu Hạ khó chịu vô cùng, bàn tay to ấn vòng eo áp xuống, côn thịt lớn hoàn toàn đi vào tiểu huyết, phụt—— một cái làm cô giật mình, cảm giác khuấy khoả thối quết mà đến, đầu nhỏ của Sở Y Lam loạn choạng, vội vàng ồn ào, “Đừng... A!... Không cần...” Thân thể lại rất thành thật, đôi chân nhỏ mở ra, hoa huyết cũng bị mở rộng, tiếp nhận côn thịt hung thần ác sát, thân hình mảnh mai nhẹ nhàng run rẩy, căng thẳng.

Thịt tiếp xúc thân mật với thịt, Tiêu Hạ cũng khó có thể kiềm chế, ánh mắt thâm trầm, ước gì có thể mở áo sơ mi của cô ra, tìm kiếm bộ ngực tốt đẹp phía dưới nội y. Phần hông cường kiện hữu lực, thân thể đậm mỹ phóng đảng kịch liệt va chạm mang đến vui thích, tiểu huyết huyết run rẩy phun ra một ngụm xuân thủy, càng thêm cực lực hầu hạ cự vật bành trướng.

“Đúng là dâm dăng!” Trên trán, cần cổ, tất cả đều là những hạt mồ hôi, hắc mạnh mẽ kéo áo sơ mi của cô ra, kéo cái áo ngực xuống, nắm lấy một bên nhũ thịt trắng như sữa bò mịn như tơ lụa, dùng sức xoa nắn, “Trên cái miệng nhỏ nói không chịu nổi, phía dưới kia lại há mồm ra sức ăn như vậy. Có dâm hay không? Ân?”

“A...”

Vùng đất thần bí giữa hai chân ẩm ướt đến khó chịu, còn thịt lớn lại đột ngột to thêm một vòng, “Đã thao lâu như vậy mà còn tham ăn, mỗi ngày đều thao em, làm sao có thể buông ra đây?”

“A... Ngô ngô... Trưởng quá a...” Sở Y Lam cảm thấy mình sắp chết, dưới bụng co rút không ngừng, cao trào thay nhau nổi lên, nam nhân còn thao ra được mùi ngon, “Tiêu Hạ... Đừng thao nữa... Về nhà lại làm đi... a...”

“Nhanh thôi! Chờ tôi chốc lát, tôi sắp tới rồi!” Súng đã lên đạn, làm gì có đạo lý không bắn? Tiêu Hạ nhìn chằm chằm nơi tư mật tương liên, tốc độ nhanh hơn, giống như không muốn sống mà ra ra vào vào, quy đầu to lớn bị tiểu huyết ma xát đến cực kì mẫn cảm, toàn bộ cây gậy đều hưng phấn, theo sau hơi thở nóng bỏng thỏa mãn của Tiêu Hạ mà nhanh chóng bắn ra một cổ dịch trắng nồng đậm, phun lên trên vách tử cung.

Sóng triều tình dục qua đi chính là thời điểm ôn tồn, ngón tay của Tiêu Hạ vén sợi tóc ở vành tai cô lên, nghe tiếng hô hấp đều đều của cô cùng ngắm nhìn đôi mắt đẹp đang khép kín, móc chiếc nhẫn đã chuẩn bị từ sớm ra đeo lên ngón áp út của cô....

Toàn tập kết thúc.

Hạ Nguyệt: nghỉ hè sẽ edit thêm vài bộ ^^

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-tai-muon-de-toi>